Ceturtdiena 2002. gada 16. maijs

Nr. 2

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES, UN APGĀDA "VIEDA" INFORMATĪVAIS BIĻETENS

www.latvians.lv/nmln

Latvieti, lasi pats un dod lasīt arī citiem!

Latvijas Nacionālā fronte aicina visus latviešus katru dienu pulksten 12.00 raidīt stingru pavēli domās, bet bez naida jūtām sirdī: "Latviešu tautas ienaidnieki! Brauciet mājās! Pašmāju gļēvuļi, vārguļi un nodevēji, paejiet malā!"

5 JAUNAS SIEVIETES SABIEDĒ DEPUTĀTUS UN SAEIMAS DROŠĪBAS DIENESTUS

9. maijā mūsu valdošais režīms okupantiem bija sarīkojis vismaz trīskāršus svētkus. Pirmkārt, Rīgā pie Uzvaras pieminekļa lielkriev šovinisti netraucēti okupētājvalsts formastērpos svinēja uzvaru pār latviešu tautu. Otrkārt, Saeima tieši mūsu okupācijas dienu bija izvēlējusies par balsošanas laiku valodas normas atcelšanai Vēlēšanu likumā. Treškārt, Latvijas Saeimas ēkā tika izrādīta ļoti necienīga attieksme pret latviešu tautu aizstāvošo organizāciju pārstāvēm: Latvijas Nacionālās frontes Stratēģijas padomes loceklēm, Aizsargu organizācijas biedrēm un laikraksta DDD žurnālistēm. Latvijas Nacionālo fronti un Aizsargu organizāciju pārstāvošās žurnālistes, laikraksta DDD darbinieces Līga Muzikante, Liene Apine, Vita Ņikitina, Ilze Liepa un Līga Krieviņa šajā dienā devās uz Saeimu. Balstoties uz likumīgi iegūtajām preses akreditācijas kartēm, žurnālistes intervēja deputātus un iesniedza lielākajai daļai no viņiem individuāli adresētas vēstules, kurās tika aicināts aizstāvēt latviešu tautu, balsojot pret Vairas Vīķes-Freibergas ierosinātajiem grozījumiem Saeimas vēlēšanu likumā, atceļot valodas normu, kas paredz, ka deputātu kandidātiem ir jāzina latviešu valoda augstākajā līmenī. Šis bija pēdējais mēģinājums brīdināt deputātus neklausīt Kanādas pensionāres pretlatviskajiem norādījumiem un nepieļaut latviešu valodas pazemošanu Latvijā. Diemžēl lielākā daļa deputātu jau bija nopietni psiholoģiski apstrādāti, padarīti par auniem, kas dzenami latviešu tautas krāpšanas operācijas vadītāju interesēs. Nožēlojami un pretīgi! Pirms pieciem mēnešiem deputāti vēl neatbalstīja prezidenti.

INTERVIJA > 2. lpp.

Ārija KAZAKA **AIZSARDZES**

DZIESMA

Kā māte es. Kā sieva, Kā māsa es, Kā meita. Nu savu zemi Sargāt iešu, Un turēšu To rokās cieši, Lai latvju bērni Spētu, Šai zemē Brīvi, lepni augt. Kā mātes mēs, Kā sievas, Kā māsas mēs, Kā meitas. Nu vīriem Blakus stāsim Un savu zemi Nosargāsim, Lai mājas Guni svēti Pret zvaigznēm Pacelt spētu. Kā māte es, Kā sieva, Kā māsa es, Kā meita

DEOKUPACIJA

DEKOLONIZĀCIJA DEBOĻŠEVIZĀCIJA

Latviešu sievietēm rūp savas tautas liktenis

LATVIEŠI,

IEGAUMĒJIET ŠO DEPUTĀTU VĀRDUS! Viņi balsoja *nepareizi* un deva iespēju par Saeimas deputātiem ievēlēt cilvēkus, kuri nākotnē lems latviešu tautas likteni pat

nezinot tās valodu.

Ābiķis Dzintars TPBarča Aija LSDSPBekasovs Martijans PCTVLBirkavs Valdis LCBirzniece Inese LCBojārs Jānis LSDSPBunkšs Jānis LCCilevičs Boriss PCTVLČevers Jānis LSDSPČibulis Helmuts TPDambergs Guntis LCDemakova Helēna TPDeņisovs Oļegs PCTVLDreimane Silvija

Emsiņš Mārtiņš TPEsta Jānis TPFreimanis Gunārs LSDSPGaigals Jānis LCGodmanis Ivars LCGolde Silva TPGolubovs Aleksandrs PCTVLĢīlis Valdis TPInkēns Edvīns LCKalniņš Arnis LSDSPKetlers Tadeušs LCKezika Vanda LCKiršteins Aleksandrs TPKlementjevs Andrejs PCTVLLagzdiņš Jānis TP

Lauskis Valdis LSDSPLāce Palmira Lāčplēsis Jānis LCLāzo Viola LSDSPLeiškalns Kārlis LCLībane Kristiāna LCLujāns Modris PCTVL Maksimovs Pavels PCTVL Mitrofanovs Miroslavs PCTVL Muižniece Vineta TP Paegle Vaira TP Pauls Raimonds Pīks Rihards TPRastopirkins Boriss PCTVL Razminovičs Arnis TP Ražuks Romualds LCRudevičs Normunds LCRugāte Anta TPSavčenko Nina TP Seiksts Antons LCSokolovskis Juris PCTVL Solovjovs Igors PCTVL Sprindžuks Māris TP Sproģis Jēkabs TP Spurdziņš Oskars TP Stalidzāne Jevgenija Stirāns Imants LSDSPŠkapars Jānis TP Šķēle Andris *TP* Šlesers Ainārs Tiesnesis Aivars TP Urbanovičs Jānis PCTVL Ūdre Ingrīda Vasaraudze Žanete TP Vītols Māris TPZīle Monika LC Zommere Ērika TPZvejsalnieks Osvalds LSDSP

EIROPAS SAVIENĪBA IZNĪCINA LATVIEŠU ZEMNIEKUS

Šobrīd latviešu tautai ir ļoti nepieciešami vērīgi un domājoši cilvēki, kuri izprot Latvijā notiekošos procesus. Lauksaimniecības speciālistu aprindās profesors **Ervīds Grinovskis** ir pazīstams kā viens no

zinošākajiem ekonomistiem. Iepriekšējā režīmā viņš jau ir izpelnījies nopēlumus dēļ sava gudrā, radikālā skatījuma. Grinovska kungs atbalsta valsts regulētu un aizsargātu lauksaimniecības attīstību.

INTERVIJA > 4. lpp.

PAR ĶĒRCOŠAJIEM, GAUDOJOŠAJIEM, MAUJOŠAJIEM SKAISTUMA KROPĻOTĀJIEM

Tomariņu Kārlis ir Neatkarīgās dievturu draudzes Sidabrene dievturis. Aicināt Kārli Tomariņu uz sarunu rosināja viņa atziņas par latviedu folkloras kroplo atspoguļošanu mūsdienās un nacionālās pašapziņas mērķtiecīgo pazudināšanu Latvijā. Zinot, cik ļoti latviešiem naidīgajiem spēkiem ir nepieciedams degradēt tautas skaistuma izjūtu, mēs saprotam, ka viens no iedarbīgākajiem līdzekļiem ir izkropļot latvieša gaumi un radīt riebumu pret savu nacionālo kultūru. Kārlis Tomariņš atļāva ievietot šajā intervijā, kuru piedāvājam lasītājam, arī viņa rakstu darbos paustās domas.

INTERVIJA 7. lpp.

DEPUTĀTIEM BIJA IESPĒJA

2002.gada 9.maijā pirms skandalozā Saeimas deputātu balsojuma LNF iesniedza katram, izņemot PCTVL, deputātam individuāli adresētu oficiālu vēstuli. Lasītāji var iepazīties ar šo vēstuļu tekstu.

Godātais deputāt!

Saeima nesen pieņēma grozījumus Satversmē, kas paredz katram latvietim tiesības saņemt informāciju un runāt latviešu valodā. Nelaime ir tā, ka Latvijā nevienam nav pienākums runāt ar latvieti latviešu valodā, tāpēc praksē šīs tiesības latvieši realizēt nevar. PSRS konstitūcijā katram bija garantētas tiesības uz dzīvokli. Mēs labi atceramies, kā šīs tiesības tika realizētas, pareizāk sakot, nerealizētas, jo dzīvokļu gluži vienkārši nebija, bet PSRS konstitūcijā nebija rakstīts: "Valstij ir pienākums piešķirt katram pilsonim dzīvokli." Pat ja tas būtu ierakstīts, reāli dzīvē šis punkts darbotos tikai tad, ja būtu pieņemti likumi, kuri garantē dzīvokļa piešķiršanu katram pilsonim un atbildību – līdz

pat kriminālajai atbildībai par pilsoņa nenodrošināšanu ar dzīvokli. Jūsu pieņemtie grozījumi Satversmē latviešu valodas lietošanu negarantē un nenodrošina. Jūs izprovocēja pieņemt šos grozījumus, lai kārtējo reizi piekrāptu latviešu tautu, likvidējot Vēlēšanu likumā vienīgo normu, kas garantē to, ka deputāts zina latviešu valodu. Ar tamlīdzīgām manipulācijām vēlētāju vairs nevar apmānīt. To pierādīja Rīgas Domes vēlēšanas, Jūsu darbībai uzmanīgi seko jaunizveidoto partiju biedri, kuri labprāt ieņems Jūsu vietu Saeimā. Pieļaujot kļūdu, Jūs varat viņiem palīdzēt.

Saprotams, ka Jums to piespieda darīt (gluži tāpat kā pieņemt nekam nederīgo Valsts valodas likumu), jo pirmā Jūsu reakcija bija pareiza – nekādus labojumus! Taču politiski bezatbildīgās prezidentes V.Vīķes-Freibergas ambīcijas ņēma virsroku. Viņai palīgā saskrēja dažādi ietekmīgi latviešu tautas interešu ignoranti. Atcerēsimies, ka viņu izvirzīja bijušais čekists Juris Bojārs! Bet vai čekists vispār var būt bijušais? Kā zinoši cilvēki stāsta, no čekas un no mafijas aiziet neesot iespējams.

Jūs esat pareizas vai nepareizas izvēles priekšā. Pareizo izvēli Jūs labi zināt - nekādu Vēlēšanu likuma labojumu! To Jums pateica priekšā Jūsu paša sirdsapziņa. Kādēļ gan Jums būtu jābalso pret savu sākotnējo pareizo gribas izpausmi? Vai ambiciozās Kanādas kundzītes dēļ? (Par Kanādas kundzīti un pat vēl skarbāk V.Vīķi-Freibergu dēvē tā Jūsu veletāju daļa, kura daudz gaidīja no viņas, bet ir pagalam vīlusies.) To, ka viņai pilnīgi neinteresē Jūsu personiskais un pašreizējās Saeimas deputātu sastāva liktenis, pierāda fakts, ka bez Jūsu un citu deputātu pilnvarojuma viņa atļāvās dot pasaulei solījumus, par kuriem pašai nav jāatbild, pēc tam vēl Latvijas TV un Baibas Strautmanes raidījumā, parādīdama traktoristes cienīgas manieres, nievājoši izteicās par Jūsu pareizo pirmo reakciju. Arī V.Vīķes-Freibergas slimīgi komiskā stingrā vēlēšanās par katru cenu tikt vēlreiz ievēlētai par Latvijas Valsts prezidenti uz otru terminu liecina, ka vina pašreizējam deputātu sastāvam vairs neuzticas. Tāpēc ir vēlēšanās tikt visas tautas ievēlētai, tāpēc ir vēlēšanās izpatikt okupantu presei, cerot uz okupantu - jaunpilsoņu balsīm. Bet, ja prezidentu tomēr vēlēs Saeima, tad izdevīgāk ir tikt vaļā no līdzšinējā deputātu sastāva, jo tas atļāvās kundzītei pirmajā piegājienā nepaklausīt. Tas netiks piedots, lai arī deputāti turpmāk uzvestos cik vien labi iespējams. Tāpēc vajag pirms velesanam katru deputatu galīgi sakompromitēt. Tāpēc vajag histēriskā ātrumā piespiest Jūs pieņemt nepareizu lēmumu, lai vēlāk par Jūsu izgāšanos 8. Saeimas vēlēšanās gardi pasmietos. Kanādā viņa būtu visu aizmirsta pensionāre, bet šeit viņai tiek parādīts nepelnīts gods, 2000 latu mēnešalga plus limuzīns un komandējuma naudas. Vai nav par daudz par nekā nedarīšanu latviešu tautas labā laikā, kad lielākajai tās daļai jādzīvo pazemojošā okupantu ielenkumā un galīgā trūkumā? Patiesi - pūce koka dobumā lietderīgāk pavada laiku par mūsu prezidenti!

6. lpp.

DEPUTĀTU UN CITU SPRUKSTIŅU NĀVĪGĀS PALAIDNĪBAS Galvenā redaktore Līga MUZIKANTE

Godīgi sakot, biju domājusi, ka drošības dienesti būs mazliet prā-

tīgāki un pēc 16.marta izgāšanās Latvijas okupantiem neatļaus demonstrāciju pie okupantu Uzvaras pieminekla. Tomēr - nē. Tā sauktā, "kangaru-pederastu" režīma vadošie aktīvisti aizrāvās un deva savu svētību okupantiem svinēt ne tikai uzvaru pār latviešiem, bet arī neiebilda, ka šie mūsu tautas slepkavas parādās dienas gaismā okupētājvalsts formas tērpos, apkārušies ar medaļām, kas piešķirtas arī par latviešu asiņu izliešanu. Šis bija kārtējais trekni netīrais spļāviens latviešu tautas sejā, kuru nākas noslaucīt.

Arī mūsu laikraksta darbinieču tās dienas piedzīvojumi Latvijas Republikas Saeimā tikai liecināja, ka deputāti ir kangaru-pederastu režīma balsti. Kā gan iespējams cienīt šādus sprukstus, sprukstinus un sprukstienes, kuri neliekas ne zinis par okupantu aktivitātēm pie Uzvaras (pār latviešu tautu) pieminekļa, kuri pazemo aizsardzes, kuri balso par latviešu valodas diskreditēšanu utt.? Kā iespējams cienīt pašu valsts prezidenti, kuras vadībā notiek visas šīs nelietības? Viņa nav mūsu cieņas vērta, jo šīs sievietes graujošā. amorālā un naidpilnā attieksme un darbība pret latviešu tautu kļūst izteikti neprātīga un nekomentējama. Mūsu acīs Vaira Vīķe-Freiberga nepelna cieņu nedz cilvēciski, nedz arī kā prezidente. Arī Ministru prezidents Andris Bērziņš nav mūsu cieņas vērts. Cieņas vērts nav arī Drošības policijas šefs, kurš pielāva okupantu gaviles latviešu slepkavotāju formas tērpos, "neklapēdams ne ar ausīm" visam okupantu dižošanās pasākumam.

Cienīt varam gudru pretinieku, bet minēto sprukstu un *sprukstieņu* muļķība lien pa visām vīlēm laukā. Ne V.Vīķe-Freiberga, ne A.Bērziņš, ne J.Reiniks, ne visi pārējie nesaprot, ka viņu nespēja novērtēt un nerēkināšanās ar latviešu sašutumu rada nodevējiem nelabvēlīgas sekas. Režīms cināties par baumu patie pats sevi atmasko ar visiem tā aktīvistiem.

9. maija notikumi izgaismoja *pederastu-kangaru* režīma perverso būtību. Cik gan samaitātai ir jābūt cilvēka dvēselei, lai šādi atbalstītu okupantu iegribas! Šie izlēcieni rada sašutumu līdz sirds dzilumiem, ko latviešu tauta nepiedos.

Agrāk es domāju, ka Saeimas plenārsēdes zālē notiek nopietns darbs. Bet 9.maijā piepeši sapratu, kur savu radošo ierosmi ir guvuši raidījuma "Savādi gan" veidotāji. Sēžot un klausoties deputātos, jutos kā minētā raidījuma filmēšanas laukumā. Ar patiesu rūgtumu noraudzījos deputātu apstulbotajās sejās, kad tie diskutēja un lēma par grozījumiem vēlēšanu likumā, kas paredz, ka deputātu kandidātiem vairs nav jāzina latviešu valodu, lai viņi iegūtu iespēju lemt par latviešu tautai un valstij svarīgajiem jautājumiem.

Daži skatījās avīžu bildītes, daži savā starpā zirgojās, vēl citi klumburēja apkārt. Nevarēja īsti labi redzēt, vai kāds zem galda gadījumā nespēlē paslēpes. Patiesi, kā bērnudārzā! Dažbrīd likās, ka sāks lidot papīra lidmašīnītes un kāds no trubiņas izspļaus mitru papīra lodīti pretinieku frakcijas biedra virzienā. Nudien, Saeimā ievēlētās sprukstienes labāk iederētos bērnistabā, spēlējoties ar lellēm, nevis Latvijas Republikas Saeimā, lemjot atbildīgus jautājumus. Spruk*stienēm* ir jādara tas, uz ko tās ir spējīgas – pīt bizītes savām lellēm un gatavot tām ēst. *Ki-Kī* ļoti piestāvētu ar savu bērnišķīgo īkšķīti, kuru viņa paceļ uz augšu gadījumā, ja balsojums ir par kaut ko nekrietnu, un uz leju, ja tas ir par kaut ko noderīgu, izpildīt apgādā "Vieda" iznākušās grāmatas "Muļķa pieredze" 74. lpp. publicēto supervingrinājumu mūlāpiem. Savukārt Saeimas sprukstiem jāiesaka atgriezties pie spēļu klucīšiem un mašīnītēm. Es domāju, ka visiem deputātiem ir ļoti paveicies, jo spēļmantiņu izvēle pašreiz ir nedzirdēti liela. Noskatoties Saeimas plenārsēdes, ikviens var pārliesumu, ka zem Latvijas Saei mas ēkām plūstot "muļķu ādere", kura iedarbojas sevišķi spēcīgi uz tiem, kuriem ir attiecīgais "muļķības magnēts". Jo ilgāk sēž uz "muļķu āderes", jo stulbāks paliek. Bēdīgi, bet gudrību vairs neparādīja neviens de putāts.

Tātad gudrību neparādīja neviens, bet agresivitāt daudzi. Par ko tad deputāti tik ļoti bija satraukušies, kad ieradāmies aizsardžu formas tērpos? Atbilde nav tālu jāmeklē - viņi jutās latviešu tautai, kuru taisās piesmiet, kā uz delnas. Viņi juta, ka tauta dusmosies kad atklāsies viņu muļķība Tādēļ 10. maijā laikraksta DDD žurnālistēm, pamato joties uz 11 nezināmu depu tātu iesniegto sūdzību, tika atņemtas preses akreditācijas darbam Saeimas ēkās Sprukstu un sprukstienu stabulītē iepūta arī Saeimas kancelejas vadītājs Māris Steins un preses dienesta vadītāja Inese Auniņa. Es brīnos par šo niecīgo cilvēciņu dusmām pret savas tautas aizsardzēm. Nudien Steins un Auniņa stipri pār šāva pār strīpu! Tikai vienā lietā Auniņai bija īsta taisnība, proti, viņa piekodinā ja, ka Saeimā akreditētajiem žurnālistiem ir jāatspoguļo Saeimas darbs. Minētais no rādījums kalpoja par ierosmi šim rakstam.

Deputātu bailes, kuras vi ņi aizsedza ar agresivitāti liecināja par netīru darbu atmaskošanos. Fui, kauns tautas kalpi! Jūs un jūsu māja smirdat pēc muļķīgas zemiskas nodevības.

Kangaru-pederastu re žīms ļodzās, jo latviešu tauta mostas un kļūst arvien gud rāka un drosmīgāka. Lai bi jušais "oberis" Leiškalns draud, lai Labanovskis brēc lai pārējie viņam piebalso lai Grīgs vervē sabiedrotos pret Latvijas Nacionālo fronti, - viņu negods šādi tikai pieaug. Par sastrādātajiem nedarbiem sprukstiņi dabūs kārtīgu pērienu no tautas! Bet ja starp deputātiem ir kāds patiesi drosmīgs un godīgs cilvēks, tad lai viņš neklusē! Šis ir pēdējais brīdis parādīt savu nacionālo stāju, lai aizstā vētu latviešu tautu, cīnoties par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju. Gudrais deputāt, izsaki publisku, neliekuļotu atbalstu un darbos pierādi uzticību latviešu tautu pārstāvošajai organi zācijai Latvijas Nacionālajai frontei un latviešu tauta pašaizsardzības organizācijai jeb Latvijas aizsargiem un aizsardzēm! Mēs tevi cienīsim un atbalstīsim! Cilvēka cieņu rada cēlu ideālu īs tenošana, nevis izkalpošanās krāpniekiem.

5 JAUNAS SIEVIETES SABIEDĒ DEPUTĀTUS UN SAEIMAS DROŠĪBAS DIENESTUS

INTERVIJA AR LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES PRIEKŠSĒDĒTĀJU AIVARU GARDU

▲ 1. lpp.

Agnese ROZE

Daudzi deputāti sajuta lielu diskomfortu, redzot mūsu žurnālistes, tērptas aizsardžu formas tērpos, Latvijas Saeimas telpās un plenārsēdes zālē. Kārļa Leiškalna nervi bija tik ļoti uzvilkti, ka viņš pat draudēja fiziski izrēķināties ar Vitu Nikitinu. Acīmredzot, tautas kalpi izjūt pārcilvēcīgas bailes no latviešu patriotu tiešajiem, vērīgajiem skatieniem brīdī, kad viņi balsoja par latviešu tautas. tās valodas pazemošanas un

pakāpeniskas izskaušanas lēmuma pieņemšanu.

Sā iemesla dēļ ātri tika atrasti veidi, kā nepieļaut latviešu tautas interešu sargājoši or-

ganizāciju pārstāvju klātbūtni un iespēju DDD žurnālistēm uzdot deputātiem nepatīkamus jautājumus. LNF pārstāvēm nemitīgi tika traucēts strādāt, iejaucoties viņu darbā, izsakot apvainojošus aizrādījumus, izraidot no Saeimas galvenā nama u.tml. Nākamajā dienā nepamatoti tika atnemtas arī caurlaides ieejai Latvijas Saeimas telpās.

Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs Aivars Garda tika aicināts uz sarunu izteikties par Saeimas darbinieku skandalozajiem izlēcieniem.

- Gardas kungs, vai kāds no deputātiem ir atbildējis uz Latvijas Nacionālās frontes iesniegto vēstuli par grozījumiem Saeimas vēlēšanu likumā?
- Atbildēja tikai Oskars Grīgs. Viņa atbilde bija ļoti dīvaina, uzrakstīta gandrīz draudu formā. Viņš man tā kā

nēt. Un tiešām jau tajā pašā un nākamajās dienās viņš ļoti braši Saeimā teica runu, ka galvenais ir varonība. Bet viņa pašreizējā dīvainā uzvedība vieš izbrīnu.

- Laikraksta galvenā redaktore man stāstīja, ka Oskars Grīgs esot sabijies no tā vien, ka viņš ir ticis aicināts vērsties pret homoseksuālisma propagandu. Vēstulē, kura tika adresēta daudzām amatpersonām, bija minēts, ka nereaģēšanas gadījumā tiks zinots sabiedrībai par adresāta amorālo stāju. Tad šim deputātam dūša sašļuka papēžos, un pēc aicinājuma

"Ja vīrietis, kurš sevi sauc par latvieti, var

vērsties pret šīm skaistajām, varonīgajām sie-

vietēm, tad man vienkārši trūkst komentāru.

Tad jāsaka, ka taisnība ir šā laikraksta galve-

nās redaktores pirmā numura ievadrakstā teik-

tajam, ka vīrieši, kuri nespēj cīnīties par sa-

vas tautas interesēm, tādi siekalzaķi vien ir."

saņemšanas, kuru bija pa-

rakstījuši 66 cilvēki, bet ie-

sniedza četras jaunas mei-

tenes, viņš aizskrēja sūdzē-

ties uz okupantu avīzi Ves-

ķi Segodņa par šīm jau-

vaini. Viņš, būdams vīrietis,

skrien uz okupantu avīzi, sū-

dzas par latviešu tautas patri-

otēm, mūsdienu Žannām de

Arkām... Ja vīrietis, kurš sevi

sauc par latvieti, var vērsties

pret šīm skaistajām, varonīga-

jām sievietēm, tad man vien-

kārši trūkst komentāru. Tad

jāsaka, ka taisnība ir šā laik-

raksta galvenās redaktores

pirmā numura ievadrakstā

Jā, tas bija vairāk nekā dī-

nietēm

ģijas padomes locekles, jaunās, sievišķīgās aizsardzes bieži nozākā un saukā par plintniecēm. Tās var būt tikai baumas. Bet 9. maijā deputāts Rišards Labanovskis meitenēm niknumā uzkliedza, apvainojot viņas par plintniecēm-sektantistēm, tādējādi izrādot nepiedodamu necieņu pašai mūsu laikraksta galvenajai redaktorei. Viņš esot kliedzis un brēcis tad, kad viņam uzdots jautājums, kāpēc viņš balsoja par grozījumiem Pilsētas domes, novada domes un pagasta padomes vēlēšanu likumā, kuri pa-

> redz atcelt jelkādas prasības zināt latviešu valodu pašvaldību deputātu kandidātiem.

- Jā, La-

banovskim šis jautājums loti nepatika. Žurnālists drīkst uzdot jautājumus pēc savas izvēles. Varētu dusmoties, ja jautājums aizskartu viņa godu, tas nebūtu pieļaujams. Bet šāds jautājums Labanovska godu neaizskāra. Viņš taču pats bija balsojis par latviešu tautai ļoti kaitīga lēmuma pieņemšanu. Es neredzu īpašu starpību starp valodas zināšanas nepieciešamību pašvaldībās un pašā Saeimā. Daudzi saka, ka pašvaldībām ir jānodarbojas tikai ar vietējām lietām, it kā tikai ar saimniecību. Tā nav taisnība. Arī pašvaldībās ir varas jautājumi. Ja vara ir latviešu tautas pretinieku rokās, kuri atsakās pat runāt latviski, tad tas ir nenormāli. R.Labanovska uzvedība un reakcija uz uzdoto jautājumu man šķiet ļoti nožēlojama. Šīs žurnālistes ir arī Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja vietnieces, tāpēc es kā priekšsēdētājs vi-

ņam piezvanīju un pieprasīju paskaidrot radušos situāciju. Taču deputāts atbildēja ļoti necienīgi. Es viņam turpmāk aizliedzu pacelt balsi uz manām vietniecēm. Šāda veida incidenta atkārtošanās gadīju-

piedāvāts no Saeimas tribīnes mā deputātam būs darīšana ar LNF un aizsargiem. R.Labanovska rīcība ir vērtējama kā gļēva un nožēlojama.

– Kā jūs komentētu Kārla Leiškalna draudus Vitai Nikitinai?

- Ja sulaiņus ievēl par deputātiem, tad var sagaidīt šādu rezultātu. Kaut gan gribu uzsvērt, ka oficiants ne vienmēr ir ar sulaiņa dvēseli. Kādreiz es pats pazinu oficiantu, kurš bija lepns par savu profesiju, viņš nebija dvēselē sulainis, bet ar mīlestību darīja darbu. Šobrīd es runāju par tādu sulaiņa dvēseli, kāda stāstā par Maugli ir šakālim, kas kalpo tīģerim. Šajā stāstā minētais Šakālis bija tāds nožēlojams sulainis. Ja šādi niecīgi sulaiņi salasās Saeimā, tad arī ir attiecīgs rezultāts.

teiktajam, ka vīrieši, kuri nespēj cīnīties par savas tautas interesēm, tādi siekalzaķi vien Bet laikam jau šī Zilā brālība Oskaram Grīgam nav pa zobam. Izskatās, ka cilvēciņš bai-

dās. Pamatojoties uz varonīgajām runām, viņam tika arī

"Pašreizējā vara morāli jūtas ļoti vāja, amorāla, tāpēc baidās no Latvijas Nacionālās frontes un Aizsargu organizācijas atbalstītāju cēlajiem ideāliem, kurus cenšamies arī īstenot dzīvē."

draudēja nepārkāpt robežu. Nesaprotu, kādu robežu? Vai s nedrīkstu iesniegt deputā tam vēstuli? Vai nedrīkstu aicināt viņus nepieņemt kaitīgus lēmumus? Man liekas, ka demokrātiskā valstī tas taču ir atļauts.

- Varbūt Oskars Grīgs uz jums dusmojas par kaut ko

citu? - Pret viņu es esmu izturējies labi jau no mūsu pazīšanās sākuma 2000. gadā. Es Oskaru Grīgu uzmeklēju ar aicinājumu, lai deputāts Saeimā popularizētu varonības tēmu. Tobrīd "Vieda" izdeva Tomasa Kārlaila grāmatu "Varoņi, varoņu kults un varonīgums vēsturē". Oskars Grīgs šo grāmatu pieņēma ļoti labprāt, solīdamies parūpēties, lai varonības idejas sāktu skatā viņš arī nobijās. Visas Oskara Grīga aktivitātes pret nacionālajiem spēkiem,

teikt runu par Latvijas deko-

lonizācijas nepieciešamību. No

negatīvā attieksme pret aizsargiem un Latvijas Nacionālo fronti liecina par šo cilvēku pašas par sevi. Var izdarīt pieņēmumu, ka Krievijas vienotajos PSRS specdienestos cilvēks ir kaut ko nelabu samācījies, ko nevar aizmirst. Pirms kāda laika viņš laikrakstā *Rīgas Balss* ieteica "laizīt papēžus" visiem ienaidniekiem, līdz ar to man ir pamatotas aizdomas, ka, iespējams, tajā iesaukumā, kas skāris arī O.Grīgu, mācīja tikai "laizīt papēžus".

- Mums pienāk arī ziņas, ka O.Grīgs Saeimā Latvijas Nacionālās frontes Stratē-

Laikraksts **DDD** Izdevējs LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE Reģ.Nr. 000702221 Norēķinu konts Hipotēku un zemes banka; Konts: LVL - 1000-054029-001; USD - 1000-054029-002Galvenā redaktore Līga Muzikante Redaktores vietniece Liene Apine Redakcijas adrese: Šķūņu iela 15, 3.st. tālr.: 7220674; 9006789 (ziedojumiem)

E-pasts: lnf@e-apollo.lv Iespiests SIA "Tipogrāfija Ogrē";

Interneta adrese: www.latvians.lv/nmln

Ogrē, Brīvības ielā 31, LV 5001

Ja Leiškalns varēja tik rupji draudēt sievietei sadot pa purnu, tad tas ir vispār kaut kas neiedomājams! Trūkst vārdu. Deputāts uzvedās kā rupjš tēviņš. Pēc šāda Leiškalna mēs droši varam spriest, kāda ir visa Saeima. Mēs nedzirdējām nevienu Saeimas deputātu, kurš būtu oficiāli norobežoiies, nosodot Leiškalnu par atļaušanos apvainot sievieti, turklāt aizsardzi formas tērpā. Tas ir kliedzoši, jo šī ziņa parādījās ziņu aģentūrās, piemēram, *LETA*, izskanot pa visu Latviju. Ja neatradās neviens deputāts, kurš varētu publiski aizstāvēt jauno sievieti, tad man ir jādomā, ka viss Saeimas sastāvs ir līdzīgs Leiškalnam. Aizsargu organizācija un Latvijas Nacionālā fronte noteikti attiecīgi reaģēs. Aizsargu organizācija ir tautas pašaizsardzības organizācija, kura prot sevi aizstāvēt un aizsargāt. Arī Latvijas Nacionālā fronte nekad nepieļaus pret sevi šādus izlēcienus.

- Deputāts Edvīns Inkēns izteica apvainojumus, ka Latvijas Nacionālā fronte darbojoties pret Latviju.
- Es varu tikai vēlreiz apgalvot un atgādināt, ka gan Aizsargu organizācija, gan Latvijas Nacionālā fronte darbojas tieši latviešu tautas in-

teresēs Latvijā. Un mēs darbojamies pret tā saucamo 4. maija jeb kangaru-pederastu režīmu. Ja Inkēns sevi uzskata

par šim režīmam piederošu, tad var teikt, ka tieši viņš darbojas pret Latviju, kuras saimnieki ir latviešu tauta.

10. maijā mūsu laikraksta darbiniecēm tika atnemta akreditācija darbam Saeimas ēkās. To esot pieprasījuši 11 deputāti, kuriem it kā esot traucējusi strādāt aizsardžu klātbūtne. Starp šiem 11. kuri

savus vārdus nemin, vairāki esot PCTVL biedri, kuriem mūsu žurnālistes pat nepiegāja klāt visas dienas gaitā un kuriem netika adresēta arī jau minētā vēstule. Ko nozīmē viņu iesniegtā sūdzība?

- Tas nozīmē, ka tā ir safabricēta un neatbilst patiesībai. Varbūt, PCTVL ir apvainojušies, ka viņiem neveltījām nekādu uzmanību? Bet traucēt gan mēs viņus nekādi nevarējām. Fakts, ka deputātu vārdus nedrīkst nosaukt atklātībā, liecina par viņu gļēvumu un Latvijas Nacionālās frontes

gadījumā nevar salīdzināt ar nacionālboļševiku varzu. Tas, kurš to atļaujas, vērtējams kā kangars ar sulaiņa dvēseli, ja

un Aizsargu organizācijas spēku. Bet mēs vienalga noskaidrosim šos uzvārdus.

Krievu presē Miroslavs Mitrofanovs no PCTVL bija izteicies, ka jūtoties dusmīgs par iespēju Saeimā ienākt Latvijas aizsargu formas tērpos. Savulaik, viņš esot bārts par to, ka viņa sarīkotajā preses konferencē Saeimā ieradušies divi nacionalbolševiki.

Latvijas aizsargus nekādā

viņš ir latvietis, bet par okupantiem, protams, nav vērts runāt. Mēs esam Latvijas saimnieki. Nacionālboļševiki šeit ir aizkavējusies ienācēju, iebrucēju varza.

- Saeimas kancelejas vadītājs Māris Steins personīgi uzņēmās aizkavēt un traucēt mūsu žurnālistu darbu. Viņš aizveda žurnālistes uz preses dienesta telpām, zaga laiku, brīdināja apsardzes darbiniekus, lai viņas vairs neielaiž Saeimas galvenajā ēkā, kur notika plenārsēde, nespēdams pamatot, kādus pārkāpumus viņas ir nodarījušas, iesniedzot deputātiem vēstules un uzdodot jautājumus, kas tiem varbūt nepatika. Vai Steins drīkstēja tā rīkoties?

– Steina rīcība bija pilnīgi nepamatota, nebalstīta uz kādiem konkrētiem Saeimas iekšējās kārtības vai citiem noteikumiem. Viņš pats to arī atzina. Steins atzina, ka tas ir viņa personīgais lēmums. Arī Steins mēģināja mūsu žurnālistes pielīdzināt nacionālboļševikiem. Tāds salīdzinājums par viņu liecina negatīvi. Mūsu sarunā es viņam atgādināju, ka laikā, kad viņš pats cīnījās Tautas frontes rindās, nekādā gadījumā nedrīkstēja salīdzināt Tautas fronti ar Interfronti.

Kādu vērtējumu jūs varat dot šiem notikumiem Latvijas Saeimā?

– Pašreizējā vara morāli jūtas ļoti vāja, amorāla, tāpēc baidās no Latvijas Nacionālās frontes un Aizsargu organizācijas atbalstītāju cēlajiem ideāliem, kurus cenšamies arī īstenot dzīvē. Savās baiļu konvulsijās tiek pieņemti neadekvāti un smieklīgi lēmumi, kuri kaitē viņiem pašiem. Šādi par kādu *kangaru-pederastu* režīms sevi daudzina, nebūtu iedomājami. Tas taču ir nožēlojami, ka deputāti uzraksta, varētu teikt, anonīmu sūdzību. Tātad - deputāti baidās no šīm meitenēm! Visa ažiotāža liecina, ka arī drošības dienesti jau sen ir zinājuši, ka katra no Latvijas Nacionālās frontes Stratēģijas padomes loceklēm ir vismaz 100 aizsardžu vērta. Domājams, ka, saskaitot kopā, drošības dienesti izrēķināja, ka Saeimā iekļuvušas 500 aizsardzes, tāpēc es pilnīgi saprotu viņu bailes, domājot, ka Garda ir iecerējis triecienā ieņemt Saeimu. Drošības dienestu reakcija liek domāt, ka ar 500 kārtīgām aizsardzēm tas patiešām ir reāli izdarāms! Tomēr meitenēm pat prātā nebija ienācis, ka vīrieši tā varētu no viņām nobīties.

lēmumi demokrātiskā valstī.

Vai 5 spējīgu futbolistu komanda spētu uzvarēt 100 tizlus spēlētājus?

– Uzvarēt nespētu, jo tie 100 viņus vienkārši nospiestu ar savu masu kā asfalta rullis. Bet tāda tizla masa neko vairāk arī nevar izdarīt. Pa bumbu jau viņi tāpat nespēj trā-

Lasiet interviju ar Aivaru Gardu arī 5.lpp.

ATKLĀTĀ VĒSTLE JĀNIM STRAUMEM LAIKRAKSTA *DDD*

Godātais Straumes kungs! ni tie vēlas lemt. Rūgti skan

Latvijas Nacionālā fronte izsaka atzinību un pateicību tām nacionālajām idejām, kuras paužat sarakstē ar mūsu organizāciju!

2002. gada 9. maijā Latvijas Republikas Saeima nobalsoja par grozījumiem Saeimas vēlēšanu likumā, kas paredz ignorēt prasību deputātu kandidātiem zināt latviešu valodu augstākajā līmenī. Šajā dienā darbam Saeimas ēkās akreditētās Latvijas Nacionālās frontes laikraksta *DDD* žurnālistes un Stratēģijas padomes locekles, Latvijas Aizsargu organizācijas biedres, Vita Ņikitina, Ilze Liepa, Līga Krieviņa un Līga Muzikante ieradās Saeimas galvenajā ēkā, lai sekotu līdzi latviešu tautai nozīmīgajam balsojumam. Paralēli reportāžām, kuras žurnālistes veidoja, daudziem deputātiem tika iesniegtas arī oficiālas, individuāli adresētas Latvijas Nacionālās frontes vēstules, kuru temats tafonā ierakstītā vainīgā depilnībā atbilda informācijai, kura interesē laikrakstu *DDD*. Šādu vēstuli saņēmāt arī Jūs, Straumes kungs.

Mūsu laikraksta darbinieces vēl ticēja, ka gūs no deputātiem sapratni par latviešu tautai būtiskā jautājuma pozitīva atrisinājuma nepieciešamību. Latvijas Nacionālā fronte un Aizsargu organizācija līdz pat pēdējam brīdim cerēja, ka deputāti atcerēsies savu pirmo reakciju uz prezidentes ierosinātajiem grozījumiem un balsos atbilstoši šim sākotnējam, sirdsapzinas diktētajam padomam. Tomēr tas nenotika, un latviešu valoda tika vienkārši piesmieta, nolemjot, ka Latvijas Saeimas deputāti var arī īpaši nezināt tās tautas valodu, kuras liktešie vārdi! Šādu nodevību latviešu tauta nepiedos nekad!

Acīmredzot, deputātiem bija ļoti netīra sirdsapziņa, un viņi juta, ka Latvijas Nacionālās frontes pārstāvju klātbūtne ir nevēlama. Lielās bailes no savas tautas spēka un vērojošā skatiena palielināja arī tas, ka žurnālistes bija tērptas aizsardžu formas tērpos. Jau pašā darbadienas sāku-

mā Kārlis Leiškalns Vitai Ņikitinai rupji piedraudēja "sadot pa *purnu*". Vēlāk intervijā viņš taisnojās, ka esot solījis jaunajai sievietei sadot nevis pa "purnu", bet gan pa kaklu. Šī viņa dumji absurdā atzīšanās un taisnošanās ir ierakstīta audiokasetē, kuru varat noklausīties. Ieraksts kalpos par liecību, apsverot iespēju iesniegt ģenerālprokuratūrā prasību ierosināt krimināllietu pret Kārli Leiškalnu saskaņā ar Krimināllikuma 132. pantu "Draudi izdarīt slepkavību un nodarīt smagu miesas bojājumu". Magneputāta atzīšanās par izteiktajiem draudiem liecīna, ka viņš draudus ir izteicis apzināti ar mērķi cietušo (Vitu Ņikitinu) iebiedēt. Kā situāciju paskaidroja cietusī žurnāliste, Kārļa Leiškalna mīmika un žesti pauduši ciešu apņemšanos savus draudus realizēt. Kā zināms izteiciens "sadot pa purnu" lingvistiski atbilst darbībai "sasist seju", kas kvalificējams kā smags miesas bojājums. Savukārt, Leiškalna atkārtotajos draudos "sadot pa kaklu" slēpjas apņemšanās nodarīt cietušajai smagus miesas bojājumus, kas var būt saistīti ar vispārēju darbaspēju zaudēšanu. Esam pārliecināti, ka jūs, Straumes kungs, arī tīri cilvēcīgi sašutīsit līdz ar citiem normāliem

pret deputāta nekrietnajiem izteicieniem un rupjajiem draudiem sievietei.

Leioškalns niknumā un naidā pret latviešu tautu pārstāvošās organizācijas laikraksta žurnālistēm tūlīt aizskrēja sūdzēties Saeimas drošības dienestam, lai viņas no Saeimas ēkas padzen. Pēc brīža ieradās Saeimas preses dienesta vadītāja Inese Auniņa un kancelejas vadītājs Māris Steins, kuri uzstāja žurnālistēm pārtraukt savu darbu un ierasties

vīriešiem un attiecīgi reaģēsit sekos līdzi, lai netiktu pārkāpts neviens noteikums vai likums attiecībā uz žurnālistu darbu Saeimas ēkās, Steinam ar to nepietika, jo viņš vēlējās, lai tiktu izpildīti nevis likumi vai noteikumi, bet gan viņa personīgie norādījumi. Tomēr žurnālistēm darbs bija pirmajā vietā, tādēļ nācās piekāpties un apsolīt Mārim Steinam viņa pieprasīto. Solījums tika arī godprātīgi izpildīts, un darbs turpināts bez vēstuļu pasniegšanas.

Tomēr 10. maijā galvenajai

Magnetafonā ierakstītā vainīgā deputāta atzīšanās par izteiktajiem draudiem liecina, ka viņš draudus ir izteicis apzināti - ar mērķi cietušo (Vitu Ņikitinu) iebiedēt.

preses dienesta telpās. Šādi tika loti rupji traucēts laikraksta *DDD* galvenās redaktores Līgas Muzikantes un citu laikraksta žurnālistu darbs. Turklāt Māris Steins un Inese Auniņa neļāva strādāt arī Lienei DDD darbiniecēm ir anulētas Apinei, kura ir deputāta Jāņa žurnālistu akreditācijas dar-Lejas palīdze, tātad žurnālistes darbu Saeimā neveic.

Jūtamies sašutuši par Māra Steina personīgajām ambīcijām, kā rezultātā viņš brīdināja drošības dienestu mūs vairs neielaist galvenajā Saeimas ēkā. Steins nespēja savu lēmumu pamatot, neuzrādīja nevienu dokumentu, kas apliecinātu, ka mūsu darbība ir bijusi aizliegta. Viņš pats atzina, ka rīkojas pēc saviem ieskatiem. Straumes kungs, vai Latvijas Republikas Saeima ir Māra Steina personīgā bodīte? Steins pavēlēja arī apsolīt, ka žurnālistes vairs nepasniegs deputātiem adresētās vēstules Saeimas galvenās ēkas telpās. Kad Līga Muzikante deva savu solījumu, ka redaktorei Līgai Muzikantei piezvanīja ziņu aģentūras LE-TA darbiniece Kozules kundze un paziņoja, ka pamatojoties uz 11 deputātu parakstītu iesniegumu laikraksta bam Saeimā. Kozules kundze komentēja, ka Saeimas preses dienesta vadītāja Inese Auniņa esot izteikusi patiesu nožēlu, ka nav izdevies no Saeimas aizvākt arī Jāṇa Lejas palīdzi Lieni Apini. Ievērības svarīgi ir tas, ka minētie 11 deputāti savus vārdus neizpauž.

Laikraksta DDD darbinieki un Latvijas Nacionālās frontes Stratēģijas padome aicina:

1. Pamatot, kādus Saeimas iekšējās kārtības noteikumus vai Latvijas Republikas likumus pārkāpa Vita Ņikitina, Ilze Liepa, Līga Krieviņa un Līga Muzikante ar savu darbību 9. maijā Saeimas ēkās, kā rezultātā viņām tika atņemtas preses akreditācijas. Mēs vēlamies strādāt godīgi, tādēļ gribam zināt visus noteikumus. 2. Noskaidrot un mums

atbildēt, vai Mārim Steinam ir pilnvaras vienpersonīgi pieņemt lēmumus, nepamatojoties uz Saeimas iekšējās kārtības noteikumiem un Latvijas Republikas likumiem, kā tas notika jau iepriekš aprakstītajā 9. maija atgadījumā.

3. Uzrādīt oficiāli iesniegto 11 deputātu parakstīto sūdzību pret laikraksta DDD žurnālistēm, kurā redzami neapmierināto deputātu vārdi. Pretējā gadījumā nākas uzskatīt, ka Māris Steins un Inese Auniņa atkal ir rīkojušies tikai pēc savas iniciatīvas, un deputātu iesniegtā sūdzība neeksistē.

4. Paskaidrot tieši kādā veidā žurnālistes ir traucējušas darbu 11 deputātiem. Uzsvērsim, ka ziņu aģentūras LETA publicētajā informācijā tika norādīts, ka starp šiem deputātiem ir vairāki frakcijas PCTVL biedri. Laikraksta DDD darbinieces visā dienas garumā ne reizi nepiegāja klāt nevienam deputātam no šīs frakcijas! Arī Latvijas Nacionālās frontes oficiālā vēstule nebija adresēta nevienam no viņiem. Vai PCTVL biedri ir uz mums apvainojušies par viņu ignorēšanu? Vai tas viņiem traucēja strādāt?

Mēs uzskatām, ka laikraksta DDD darbiniecēm ir nelikumīgi atņemtas preses akreditācijas darbam Saeimas ēkās. Latvijas Republikas Saeima ir valsts institūcija, kurā nav pieļaujama tās darbinieku personīgu interešu un antipātiju ietekme uz kādu konkrētu lēmumu pieņemšanu. Straumes kungs, jūs tiekat aicināts pierādīt savu godīgumu un novērst šo kliedzoši netaisnīgo amatpersonu izlēcienu. Mēs pieprasām, lai tiktu atdotas laikraksta DDD darbiniecēm preses akreditācijas caurlaides ieejai Saeimas ēkās. Pretējā gadījumā uzskatīsim, ka tiek ierobežota preses brīvība, kas ir nepiedodami Latvijai, kura sevi uzskata par demokrātisku valsti. Meklēsim citus veidus, kā aizstāvēt savas tiesības.

Jau iepriekš pateicamies par atsaucību un draudzīgumu un gaidām atbildi iespējami drīz!

Ar cieņu Latvijas Nacionālās frontes Stratēģijas padomes vārdā

priekšsēdētāja vietniece un laikraksta *DDD* galvenā redaktore

Līga MUZIKANTE

"Gudrie, kas grib stāvēt malā un noskatīties, krietnie, kas grib palikt tīri un negrib darbā sasmērēt rokas, drīz redzēs, ka viņi būs aizgājuši sev un savam laikam garām, jo priekš mums nebūs vairs ne lielāka laika, ne lielāka uzdevuma par brīvo, neatkarīgo Latviju."

K. Skalbe

EIROPAS SAVIENĪBA IZNĪCINA LATVIEŠU ZEMNIEKUS

INTERVIJA AR PROFESORU ERVĪDU GRINOVSKI

◆ 1. lpp.

Līga MUZIKANTE

Latvieši ir zemnieku tauta. Vēršoties pret Latvijas lauksaimniecību, notiek genocīds pret latviešiem, kas sevišķi pēdējā laikā ir redzams ļoti uzskatāmi. Eiropas Savienība nevēlas redzēt Latviju pārtikušu, bagātu un ražīgu, jo latviešu tauta Eiropai ir vajadzīga tikai kā patērētājsabiedrība un dartus no visa mūsu patēriņa. balopu bars. Ciniskā krāpšana atstāj graujošu ietekmi uz Latvijas laukiem. Zemniekiem trūkst naudas, mēģinājumi kaut ko mainīt ir kā vāveres skrējiens ritenī. Izeja ir tikai viena – apvienoties ap deokupāciju, dekolonizāciju un deboļševizāciju, kas nozīmē atjaunot taisnīgumu Latvijā. Latvijai ir nepieciešama nacionālā brīvība, lai spētu atjaunot ražīgu lauksaimniecī-

Piedāvājam telefoninterviju ar Ervīdu Grinovska kungu.

Kā jūs vērtējat pašreizējo Latvijas zemnieku stāvokli?

- Zemnieku stāvoklis pat nevērtējot ir skaidrs. Ikviens, kurš kaut nedaudz saprot no lauksaimniecības, redz, ka Latvijā tā ir sagrauta. Atveseļošanās process būs ilgs un grūts, ja vien tas vispār ir iespējams.
- Vai piekrītat, ka tieši iešana uz Eiropas Savienību, tās prasību izpildīšana, sagrauj Latvijas lauksaimniecību un piespiež zemniekus dzīvot nabadzībā un badā?
- Jā, lielā mērā tā ir taisnība. Eiropas Savienībai ir sa- lai atgūtu zemes un iedarbi-

vas prioritāras intereses attiecībā pret Latviju. Eiropas Savienību Latvija un pārējās Baltijas valstis interesē pirmām kārtām kā savu ražojumu noieta tirgus, kā dabas resursu zeme, kā lēta darbaspēka

ieguves vieta. Bet tā nav iein-

teresēta saglabāt Latviju un

citas Baltijas valstis kā lauk-

saimniecības produkcijas ra-

žotāju, eksportētāju un poten-

ciālo konkurentu. Tas re-

dzams jau, piemēram, kvotu

sadalē – īpaši attiecībā uz

piensaimniecību. Kvotās, ku-

ras tagad mums piedāvā, ir pa-

redzēts ražot mazāk piena

daudzumu nekā mēs patērē-

jam. Ir vairāki šāda veida pie-

mēri, kuri raksturo minēto

- Presē ir parādījusies

ziņa, ka lauksaimniecības

produkciju Latvijā 2002.

gadā ražo pat četras reizes

mazāk nekā 1991. gadā.

Vai tas atbilst patiesībai?

pareizs novērtējums.

- Apmēram tā tas ir, tas ir

- Ir tāds jēdziens *pārti-*

kas drošība. Kā jūs domā-

jat, vai šobrīd militāra uz-

brukuma vai citādu pret

Latviju vērstu represiju

gadījumā mēs spētu sevi

paēdināt? Cik ilgam lai-

kam mums pietiktu pārti-

– Nē, Latvija nespētu sevi

paēdināt. Tam ir nepiecie-

šams zināms pārejas periods,

tendenci.

Vai jūs atbalstāt Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā?

voklis, īpaši, Visu, ko mēs varam ražot, mums

Ja Latvijā saglabājas pašreizējais stā-

nātu to ražošanas potenciālu,

kas tagad stāv dīkā. Tas nav

atjaunojams pat vienā gadā.

saglabāt agrāro telpu ekonomiski aktīvā stāvoklī; otrkārt, nodrošināt, lai lauki būtu arī specifiska dzīves veida nesēji, bez kā nav iedomājama latviešu tautas un valsts nacionālās identitātes saglabāšana. Šīs abas ir vienlīdz svarīgas lauku funkcijas.

tu, lai Latvija iestātos Eiropas Savienībā. Taču vissmagāk, vissāpīgāk iestāšanās skars Latgales, tad Vidzemes, nedaudz mazāk Kurzemes, vismazāk sāpīgi - Zemgales zemniekus.

- Kā vērtējat zemes, pareizāk sakot, Latvijas terisavu teritoriju ebrejiem. Tādējādi tika zaudēta Palestīnas teritorija. – Jā. Kaut tā ir tāda attāla analoģija, Latvijai no tās arī

ir jāmācās. - Latvijā vēl nav veikta deokupācija un dekolonizācija. Kāda ir jūsu attiek-

sme pret to?

– Mana nostāja ir ļoti stingra. Latvija neizmanto savās interesēs pat tos starptautiskos dokumentus, kurus mēs varētu izmantot. Pirmkārt, es domāju ANO 1949. gada deklarāciju, kas paredz, ka kara laikā okupētajās valstīs iepludinātajām svešas nācijas masām ir jāatgriežas savā etniskajā dzimtenē. Otrkārt, Krievijas prezidents Putins ir aicinājis savus tautiešus atgriezties etniskajā dzimtenē.

Neatkarīgi no Putina subjektīvajiem nolūkiem, mums vajadzēja uz to tūlīt reaģēt. Mums bija jāatzīst, ka atbalstām Putina aicinājumu, bija jāsper patstāvīgs solis uz priekšu, lai sēstos pie konkrētu sarunu galda un risinātu konkrētus jautājumus, kā šo procesu iedzīvināt un veicināt! Bet šobrīd Krievijā liels iespaids ir aprindām, kas šeit grib saglabāt šo potenciālo piekto kolonnu. Šie argumenti ir pietiekami, lai pamatotu savu stingro pozīciju, bet nav vienīgie. Tam būtu nepieciešama plašāka saruna. ❖

ir jāražo pašiem! Pašu produkcijai jāaizņem, apmēram, 80 – 85 procenņemot vērā lauku stāvokli, ja agrārā politika attiecībā pret Latviju mainīta netiek, tad es esmu pret iestāšanos Eiropas Savienībā.

Bet šobrīd – nē. - Kādu izeju jūs saskatāt?

- Visu, ko

Ja kaut kas tiks

uzlabots, tad

mana atbilde,

iespējams, va-

rētu būt citāda.

mēs varam ražot, mums ir jāražo pašiem! Pašu produkcijai jāaizņem, apmēram, 80 - 85 procentus no visa mūsu patēriņa. Tikai pārējo ir nepieciešams ievest, un tam būtu attaisnojums. Ņemot vērā mūsu maksājuma bilances stāvokli, tā saukto, tekošo kontu, tuvākajos gados mums vajadzētu ievest tikai to, ko paši nevaram ražot, vai arī to, kā ražošana mums izmaksātu pārāk dārgi. Viss pārējais, ko varam, ir jāražo mūsu zemē! Jāievēro, ka laukiem ir jāveic divas funkcijas: pirmkārt, apgādāt savu tautu ar pārtiku, zemēm, tuvāk pilsētām, gribē-

 Taču pašreiz izskatās. ka pret Latviju, pret latviešu tautu tiek vērsts genocīds. Arī drudžainā sagatavošanās nonākšanai Eiropas Savienībā notiek kāda cita, tikai ne latviešu tautas, interesēs. Vai pati Eiropas Savienība ir ieinteresēta?

- Jā, tas ir Eiropas Savienības interesēs. Bet precīzāk sakot, ne jau arī visiem Eiropā mēs esam vajadzīgi..

Arī zināma, bet neliela daļa latviešu zemnieku, kuru saimniecības atrodas uz labākām

torijas, pārdošanu ārzemniekiem, kuru atbalsta arī Latvijas prezidente?

- Par to jau es esmu rakstījis ne reizi vien. Es atbalstu zemes iznomāšanas iespējas, nevis pārdošanu. Var iznomāt, lai zeme nestāv atmatā un neaizaug ar Ziemeļu kokvilnu kārkliem un bērziņiem. Bet es skatos negatīvi uz jautājumu par zemes pārdošanu ārzemniekiem, kā rezultātā Latvijas zeme nonāk to īpašumā.

- Vēsturē mēs atceramies gadījumu, kad palestīnieši gabaliņu pa gabaliņam pārdeva savu zemi,

gada laikā pensijās izmaksā 408

315 600 latu. Izdarot elementārus

aprēķinus, iznāk, ka latviešu pen-

siju kopējais fonds ir 228 656 736

179 688 864 lati. Nevajag būt ma-

temātikas profesoram, lai sapras-

tu, ka skaitļi, kādos rakstāmas

summas, ko valsts tērē okupantu -

Krievijas dzeguzes

bērnu uzturēšanai, ir

lieli. No 1991. gada

līdz 2001. gadam

lati, bet citu tautību pensionāru -

OKUPANTIEM PENSIJAS NEPIENAKAS!

ATKLĀTA VĒSTULE

Latvijas Valsts prezidentei V. Vīķei - Freibergai, Latvijas Saeimas priekšsēdētājam Jānim Straumem. Latvijas Ministru prezidentam Andrim Bērziņam, Latvijas Labklājības ministram Andrejam Požarnovam, Latvijas delegācijas vadītājam Anatolijam Gorbunovam

Nav izprotama valdības nostāja jautājumā par pensiju pieškiršanu nepilsoniem, kuras tā grasās izmaksāt no Latvijas valsts (!) budžeta par PSRS labā nostrādātajiem gadiem. Paužam sašutumu par šādu valdības nostāju, pie kam tas notiek laikā, kad latviešu, lībiešu un likumīgo pavalstnieku pensionāri dzīvo uz galējas nabadzības robežas un iztiek no ubaggrašiem.

Zinot zvēriski pastrādātos noziegumus, kurus veica padomju vara pret mūsu tautu un to, ka tā sagrāva 1918. gada 18. novembra Latvijas Republikas suverenitāti, uzskatām, ka tādējādi tiks sperts absurds un kriminālas sekas izraisošs solis.

Okupanti šeit ieradās kā pie sveša valstiskā veidojuma piederīgi (pēc būtības tādi viņi skaitās vēl šobaltdien, jo Krievija ir vispāratzīta likumīgā PSRS impērijas mantiniece), neviena neaicināti, varmācīgi apspiežot vietējos iedzīvotājus, deportējot tos uz okupētājvalsts teritoriju, atņemot viņu likumīgo dzīvestelpu, izzaga viņu īpašumus, naudas noguldījumus, tādējādi pārkāpjot starptautisko tiesību normas.

Jāsaprot, ka, piešķirot okupantiem pensijas no Latvijas valsts budžeta par okupētājvalsts labā nostrādātajiem gadiem, tādējādi tiks turpināts genocīds pret Latvijas valsts likumīgajiem pavalstniekiem un pamatnāciju - latviešiem, jo ar to tiks atņemta tā naudas līdzekļu daļa, kas pirmkārt pienāktos viņiem. Genocīdam kā noziegumam pret cilvēci nav noilguma, tāpēc ar pilnām tiesībām var apgalvot, ka pie mums tas turpinās, jo nav veikta DEKOLONIZĀ-CIJA. Ja šis tiesiskais akts būtu veikts tūlīt pēc neatkarības atgūšanas 20.gs. devindesmitajos gados, mums šodien nebūtu jācieš šis pazemojums, bailes, nabadzība un nedrošība, ko sagādā <u>okupētāj</u>valsts nelikumīgi iepludinātā civil- $\underline{iedz\overline{i}vot\overline{a}ju\ masa\ un\ to\ p\overline{e}cte\widecheck{c}i}\ (t.s.$ piektā kolonna), kuri, salīdzināiumā ar pamatnāciju, iedzīvotāju skaita ziņā ir sasnieguši gandrīz pusi. Šāds stāvoklis valstī nav pielaujams par piemēru ņemot starptautisko tiesību normas (sk. 1949.g. Ženēvas konvencijas 49. pantu), kādēļ šī krievvalodīgo civiliedzīvotāju daļa nav atzīstama par nacionālo minoritāti.

Krievvalodīgā avīze "Vesti segodņa" (š.g. 6. marta numurā) ziņo, ka paskaidrojumā valdībai Labklājības ministrs Andrejs Požarnovs min, ka, nepiekrītot lēmumam izmaksāt nepilsoniem pensijas, izcelsies neapmierinātība sabiedrībā. Protams, ka nav grūti atminēt, kurā iedzīvotāju

daļā tieši rūgs šī neapmierinātība par nepiešķirtajām pensijām. Bet jājautā – kurš gan noveda mūsu valsti līdz tādam līmenim, ka nelegālie imigranti, okupanti, pretvalstiski elementi spēj diktēt

toni Latvijā? Vai nevajadzētu vispirms rūpēties par to, ka šāda sola speršana varētu izraisīt neapmierinātību pamattautas vidū par tai nodarīto

netaisnību? Vai tad sociālais taiskā. piemēram. - kurš skalāk bļauj, tas iegūst? Vai pēdējā laikā pieaugošais kolonizatoru varas pārstāvēto partiju un to atbalstītāju spiediens nav pietiekošs signāls tam, lai valdība rīkotos līdzīgi kā ārkārtas situācijā? Loti jācer, ka mūsu valsts varturi nepaļausies neprātam un spēs rast likumīgi un tiesiski pareizu risinājumu samilzušajai problēmai par labu šīs zemes saimniekiem, t.i., pamatnācijai – latviešiem un tās īstenajiem pavalstniekiem (par tādiem uzskatāmi vienīgi Latvijas valsts pavalstnieki līdz 1940.gada 16.jūnijam, un viņu pēcnācēji).

Lūk, citāti no Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja vietnieces Lienes Apines raksta, kas publicēts apgāda "Vieda" izdotajā grāmatā "Par Latvijas dekolonizāciju", kas uzskatāmi parāda to, cik milzīgi naudas līdzekļi tiek burtiski palaisti vējā un at-

ņemti mums pašiem tā vietā, lai sliktākajā gadījumā tos ieguldītu kolonistu repatriācijā uz vinu etnisko dzimteni un veiktu dekolonizāciju, deokupāciju (jo mums nav nekādu pienākumu pret oku-

Ja Latvija pārtrauktu maksāt ikmēneša meslus pensionētajiem okupantiem, tad uz ietaupītās naudas rēkina latviešu pensionāriem pensijas varētu palielināt par 42 LATIEM (!).

pantiem) un deboļševizāciju visās nīgums un politika tiek veidotas — dzīves jomās, kas ir normāls tieuz tik barbariskiem principiem, siski korekts akts, kam būtu jāseko pēc okupācijas, balstoties uz

starptautisko pieredzi: Tātad, pēc 2000.gada tautas skaitīšanas datiem, pensionāru iedalījums (procentuālais, pēc nacionālās piederības) ir šāds: $Latvie \v{s}i-56\%-302~456~cilv.$ Krievi - 29,7% - 160 410 cilv. Baltkrievi - 5,3% - 28 625 cilv. Poli - 3,1% - 16 743 cilv. Ukraini - 2,6% - 14 042 cilv. *Lietuvieši* – 1,7% – 9182 *cilv*. $Ebreji - 0.5\% - 2701 \ cilv.$ $\check{C}ig\bar{a}ni - 0,2\% - 1080 \; cilv.$ Igauņi - 0,2% - 1080 cilv. $Citi - 0.7\% - 3781 \ cilv.$

Vidējais pensijas lielums ir 63 lati (skaitļi iegūti, izdalot kopējo fonda apmēru ar kopējo pensionāru skaitu. Reālaiā dzīvē pensijas ir mazākas, jo starpība starp lielu pensiju un "ierindas" pensionāra pensiju ir visai ievērojama. Vidusmēra pensionārs ik mēnesi saņem ne vairāk kā 55 latus), kopumā pensionāriem okupantiem esam samaksājuši apmēram 2 miljardus latu. Vai nav par

traku? Pie tam pensiju fondu veido strādājošo maksātie sociālie nodokli, kas nebūt nav mazi. (..)

mskara Latvijā dzīvoja, ja Latvijas pavalstnieki (likumīgos pavalstniekus savulaik jau apzināja Pilsoņu Kongress – V.Ņ.) dažādu tautību cilvēki, kuru pēcnācēji automātiski mantojuši tiesības palikt Latvijā arī pēc PSRS sabrukuma. Tādēļ pašreizējam latviešu pensionāru skaitam pieskaitīsim vēl kādus 10 procentus. Kopā sanāk 66 procenti jeb 324 030 $cilv\bar{e}ku$. Attiecīgi palielināsim arī $latviešu\ un\ nacion\bar{a}lo\ minorit\bar{a}\check{s}u$ (reāli izvērtējot pašreizējo situāciju, Latvijā nacionālā minoritāte ir pamatnācija – latvieši. Tekstā ar šiem vārdiem apzīmēju tos cilvēkus, kuri pirmskara Latvijā piederēja pie nacionālajām minoritātēm) pensionāriem izmaksāto naudas summu - no 19 054 727 uz 20 451 790 latiem mēnesī jeb no 228 656 736 uz 269 488 296 latiem gadā. Ja Latvija pārtrauktu maksāt ikmēneša meslus pensionētajiem okupantiem, tad uz ietaupītās naudas rēķina latviešu pensionāriem pensijas varētu palielināt par 42 latiem (!).

Ja vēl sarēķinātu tās naudas summas, kādas PSRS nolaupīja Latvijai 50 okupācijas gados, tad tur sanāktu astronomiski skaitļi. Šīs summas starp citu mums pienākas no Krievijas kā PSRS tiesiskās mantinieces kompensāciju veidā par okupācijā nodarītajiem kaitējumiem. Lai demagogi un provokatori pārstāj melot, ka kolonisti ievērojami palielina Latviias budžetu un turpmāk to padarīs vēl lielāku. Loģiski spriežot un rēķinot redzēsim, ka dekolonizācijas rezultātā mēs iegūsim vēl lielākus līdzekļus - gan no Krievijas, gan no tām valstīm, kupret latviešu tautu, jo nenāca palīgā Latvijai laikā, kad pret tās suverenitāti tika nodarīts noziegums. Tāpēc arī iestāšanās NATO šodien nedod garantijas tam, lai vēsture neatkārtotos.

Jāņem vērā fakts, ka lielākā dala uznēmējdarbības atrodas okupantu rokās, kuri tāpat valda pār gaužām vāji kontrolēto un nesakārtoto privātbiznesa sfēru, kuri nelikumīgā ceļā ir iegādājušies mūsu valsts īpašumus. Protams, ka peļņas nesamērojami lielākā dala nonāk viņu kabatās, nevis Latvijas valsts kasē. Visiem ir zināma t.s. algu maksāšana aploksnītēs. Šādas aploksnīšu sistēmas rezultātā mūsu valsts zaudē miljardiem latu lielu peļņu, velkot dzīvību uz nabadzīgo ļaužu, kas pārsvarā ir latvieši, rēķina.

IZVIRTIBA IR TAUTU BOJAEJA

INTERVIJA AR AIVARU GARDU

Agnese ROZE

Vairums cilvēku redz, ka latviešu tauta strauji deģenerējas. Rodas bezpalīdzības sajūta un samierināšanās. Bet tas nav pielaujams, jo tieši to grib mūsu tautas pazudinātāji. Kā novērst un pasargāt sevi no Rietumiem plūstošās amoralitātes? Viens no bīstamākiem deģenerēšanās veidiem ir homoseksuālisma propagandas atlaušana Latvijā. Tas nāvējoši iedarbojas uz tautas apziņu, sagrozot pasauli "kājām gaisā". Nemierināsim sevi, ka mūs tas neskar un neskars! Tā var domāt tikai strausi, iebāzuši galvas smiltīs. Ieklausīsimies Aivara Gardas teiktajā.

- Daudzi, īpaši lauku ļaudis, uzskatīdami, ka tas viņus neskar, nesaprot, kāpēc jūs vēršaties pret homoseksuālismu. Kādēļ tik daudz enerģijas veltāt šai netīrajai parādībai?

– Tā nevar teikt, ka mūs neskar homoseksuālisma propaganda. Tad jau var arī attaisnot mūsu kangaru-pederastu režīmu, jo to neskar tā lielā nabadzība, kura pārņēmusi 80 – 90 procentus tautas. Ja vinus tas skartu, tad viņi bļautu. Bet tieši tāpēc ir jādomā par visu tautu, jo tad, kad sāks skart tevi personīgi, tad būs jau par vēlu. Daudzi apgalvo, ka viņus homoseksuālisms neskar, bet, kad pajautā, ja viņa dēlu iesaistītu šādās izdarībās, tad viņiem ir jāatzīst, ka tad cīnītos pret. Bet tad taču jau būs par vēlu!

Latvijas deokupācija, dekolonizācija, deboļševizācija un tā sauktā depidarizācija jeb atbrīvošana no homoseksuālisma propagandas ir salīdzināma ar vienu no Hērakla varoņdarbiem - Augeja staļļu tīrīšanu. Leģendā šie staļļi attēloti tik ļoti piemēsloti, ka ķēniņš, gribēdams Hēraklu iegāzt, uzdeva, viņaprāt, neizpildāmo darbu iztīrīt šos staļļus. Hērakls redzēja, ka saviem spēkiem viņš tiešām nespēs tos iztīrīt, tāpēc aizsprostoja blakus esošo upīti, novirzīja straumi, lai ūdens izskalotu mēslus no stalliem. Patiesībā Augeja netīrie staļļi simbolizēja toreizējās Grieķijas sabiedrības morāli tikumisko krīzi. Sabiedrība bija piemēslota.

Kaut esmu pilsētnieks, arī es esmu piedalījies lauku darbos pie mēslu izvešanas no kūts. Ikviens zina, ka kūtī ir kūts smaka. Izvedot mēslus, aiztiekot tos ar dakšām, saceļas tāda smirdoņa, ka nepieradušajiem jātur ciet deguns. Tāpat notiek arī pašreizējās sabiedrības atbrīvošana no kaitēm, kuras aiztiekot, tās sāk smirdēt. Man daži saka,

ko tu aiztiec tos izdzimteņus, viņi taču sāk smirdēt vēl vairāk. Un sanāk, ka šajā smirdoņā vaino nevis pašus piemēslotājus jeb tos, kuri sirgst ar šo kaiti, bet gan mēslu vedējus jeb sabiedrības atveseļotājus. Kūts iemītnieki, tās piemēslotāji (cūkas, govis, aitas, vistas, u.c.) dzīvo piespiedu apstākļos, bet cilvēki dzīvo pašu radītā vidē, tādēļ ikviens ir atbildīgs, lai nenotiktu piemēslošana.

Varbūt, ka vēl nav tik traki, lai būtu jāceļ trauksme?

Vienkārši vēl nav par vēlu vērts visu uz labu. Var jau mēģināt dzīvot piemēslotā kūtī, aizbildinoties ar teicienu: "Ja mēslus neaiztiek tie nesmird." Bet, kad mēsli būs līdz griestiem, tie tik un tā būs jāizved. Vai nav labāk iztīrīt kūti savlaicīgi?

- Homoseksuālisma netraucēto izplatību Latvijā attaisno ar demokrātiju...

 Tulkojumā demokrātija nozīmē tautas varu. Vai tauta vēlas pederastiju? Ļoti liela tautas daļa atbildētu, ka nē. Šī sludinātā "demokrātija" ir visatļautība. Visatļautība nekad nav demokrātija. Demokrātija nedrīkst pieļaut kaut ko sātanisku. Dievs ir lēmis tikai vienu normālu seksuālās uzvedības veidu - attiecības starp vīrieti un sievieti, nevis starp viena dzimuma cilvēkiem. Katrs godīgs cilvēks to saprot. Man nesen bija saruna ar loti slavenu ārstu, akadēmiķi. Viņš atzina, ka pederasti arī viņam ir pretīgi, un kā ārsts viņš zina, ko saka. Cienījamais akadēmiķis apsolīja, ka pamudinās gados jaunākos kolēģus vērsties pret homoseksuālisma propagandu. Diemžēl sava cienījamā vecuma dēļ viņš vairs nevar aktīvi piedalīties politikā. Cienījamais akadēmiķis atzina, ka atbalsta arī Latvijas deokupāci-

iu un dekolonizāciju. Viņš teica, ka okupantus dabūt ārā ir tik pat grūti, kā sunim blusas, to-

mēr tas esot iespējams. – Kādēļ laukos dzīvojošajiem tik ļoti nepatīk, ka jautājums par homoseksuālis-

ma draudiem tiek aiztikts? - To es varu izskaidrot tikai tādējādi, ka viņi vēl neizprot šīs problēmas smagumu. Daudzi lauku cilvēki savā dabiskā godīgumā, starp dzīvniekiem redzot tikai dabiskas attiecības, nemaz nezina, kas tie tādi homoseksuālisti, geji ir. Ja tie radioklausītāji saprastu, ar ko nodarbojas viņu mīļais pederastu "karognesējs", viņi vairs sajūsmā neizteiktu viņam komplimentus radio ēterā. Bet es ceru, ka sa-

Šā gada 25. martā apgāds

līdzinājums ar kūti un kūtsmēsliem palīdzēs izprast problēmas nopietnību.

- Homoseksuālisma problēmas smagumu raksturo Eiropas Parlamentā pieņemtā rezolūcija, kas pieprasa no kandidātvalstīm atzīt homoseksuālismu par veselīgu seksuālo orientāciju un rekomendē atļaut adoptēt bērnus un atcelt vecuma cenzus homoseksuālām izdarībām. Tādēļ arī notiek homoseksuālisma propagandas straujā aktivizēšanās. Tās ir graujošas prasības, bet daudzi to neapjēdz. Kā tas var būt?

- Trūkst informācijas. Cilvēks neaizdomājas, jo viņu tas it kā neskar. Tikai gadījumā, ja normālu vecāku dēls kļūst

"Latvijas deokupācija, dekolonizācija, de-

boļševizācija un tā sauktā depidarizācija jeb

atbrīvošana no homoseksuālisma propagan-

das ir salīdzināma ar vienu no Hērakla va-

par pederastu, tēvam un mā-

tei kļūst kauns. Taču vecāki,

meklējot palīdzību, no sabied-

rības sanem attieksmi, ka ne-

vajag uztraukties, jo pederas-

tija ir normāla lieta, dēlam ir

tiesības būt laimīgam pede-

rastam. Tā ir sātaniska ideo-

loģija. Dēlam tiek nevis palī-

dzēts atveseļoties, bet gan

kļūt par kropli. Līdzīgi būtu,

ja dēls atnāktu mājās slims ar

sifilisu, bet viņam noglaudītu

galviņu un teiktu, ka sifiliss

ir normāla, līdzvērtīga orga-

nisma izpausme ar tiesībām

Ir arī cilvēki, kuri aiz pār-

prasta kauna jūtām neaizdo-

roņdarbiem - Augeja staļļu tīrīšanu."

attaisnošanas propagandas graujošo ietekmi. - Kam ir izdevīgi graut

mājas par homoseksuālisma

latviešu tautas apziņu?

– Mūsu *kangaru-pederastu* režīmam. Tiem 5 – 10 procentiem, kuri jūtas ļoti labi. Arī pasaules mērogā ir tāds pats režīms, kurš tāpat degradē un iznīcina tautas. Bet homoseksuālisms ir vairāk baltās rases kaite. Musulmaņi, ķīnieši, indieši, u.c., kuri veido 2/3 no cilvēces, ar šīm preteklībām nenodarbojas. Bet mūsu izkurtusī un izvirtusī baltā rase sauc viņus par atpalikušiem tikai tāpēc, ka viņi šajā ziņā ir godīgi. Vēl bīstamāki par pašiem pederastiem ir tie, kuri ir normāli seksuāli orientēti, bet deklarē, ka homosek-

> suālisms arī ir normāla seksuālā orientācija. Tieši viņi veido sabiedrisko domu par labu šai

kaitei. Īpaši daudz launa sabiedrībai nodara psihologi.

- Tad jau sanāk, ka pederasti ir vadošos posteņos gan Latvijā, gan Rietumos? Kādas sekas homoseksuālisma atbalstīšana nes pasaules bagātajiem cilvēkiem, kuri šobrīd vada starptautiskā kapitāla attīstību? Kas padomā ir šiem cilvēkiem un kā mums izmantot šīs zināšanas?

Aivara Gardas kunga atbildes lasiet nākamajā laikraksta numurā, kurš sekos ļoti drīz! 🌣

KĀDA VALSTS – TĀDI ŽURNĀLISTI

Liene APINE

Pastāv tāds nerakstīts likums – amata brāļi un māsas izjūt īpašu savstarpēju solidaritāti gadījumos, kad kāds no viņiem tiek netaisnīgi aizskarts. Tomēr, izrādās, ka starp žurnālistiem savstarpēju draudzību nav ko meklēt. To pierādīja neglītais incidents Saeimā 9.maijā. Var jau būt, ka pie visa vainīga konkurence, bet šķiet, ka šoreiz tas nebūs žurnālistu vienaldzības iemesls. Patiesais cēlo- reportiere nis meklējams citur – žurnālistu atkarība no pastāvošās valsts politikas un personīgā nepatika, skaudība pret laikraksta DDD žurnālistu mērķtiecīgo un taisnīgo darbību latviešu tautas labā, cenšoties atmaskot visas varas kliķes negācijas un noziegumus pret Latvijas saimniektautu.

Lai lasītāji varētu paši izdarīt savus secinājumus, kur slēpjas patiesā vaina, īss situācijas izklāsts:

Pēc tam, kad Saeimas kancelejas vadītājs Māris Steins un preses dienesta vadītāja Inese Auniņa bija viņuprāt veiksmīgi paglābuši deputātus no LNF laikraksta žurnālistu uzmanības, liedzot turpināt izdalīt vēstules un pieņemot lēmumu vairs neatļaut

viņām uzturēties Saeimas galvenajā ēkā, vērsos pie vairākiem žurnālistiem ar rosinājumu aizstāvēt laikraksta DDD žurnālistes un nepielaut nedemokrātisko pilsoņu tiesību apspiešanu. "Diena" žurnāliste Egle neieinteresēti atbildēja, ka nevajag nodarboties ar aģitāciju. Ozoliņš, pagriezis galvu par 180 grādiem, nevarēja vien saprast, vai nesapņo, redzēdams jaunas sievietes aizsardžu tērpos Saeimas ēkā. Ziņu aģentūras BNS "Cilvēkos nekad nemodi-

vienaldzīgi na sirdsapzinas pārmetunoskatījās mus tā rīcība, kas kļuvusi un neizrādīja nekādu interesi no-

skaidrot radušos situāciju. Žurnālisti no radošās grupas "Labvakar", galvas grozīdami, izteicās, ka tas nav nekas īpašs, ka mūsu žurnālistes ir izraidītas. Viņi norādīja, ka nevēloties aizstāvēt meitenes, jo izjūt nepatiku pret Latvijas Nacionālās frontes idejām. Arī "Panorāmas" un LNT ļaudis izturējās niecīgi.

viņiem par paradumu."

Piektdien, 10. maijā par notikušajām nelikumībām tika informēta Dace Akule no radio raidījuma "Brīvā Eiropa". Būtībā, ja vien Eiropa ir brīva, šim raidījumam būtu bijis jāatspoguļo preses brīvības pārkāpums Latvijā. D.Akule paziņoja, ka piektdienas vakara raidījums esot jau aizpildīts, tādēļ, ja būšot interese, zvanīšot pirmdien. Bet tomēr pirmdienā vajadzīgā interese neradās. Vai "Brīvajā Eiropā" vairs nav brīvas žurnālistikas? Tā tas izskatās.

Krievijā savulaik no NTV televīzijas, padzina žurnālistu komandu ar direktoru priekšgalā. Neviens vinus neaizstāvēja. Komanda pārgāja uz TV6, bet vajāšana turpinājās.

Citi žurnālisti neapvienojās, laı dotu prettriecienu prese brīvības ierobežotājiem.

Tas tikai parādīja, ka viņiem trūka taisnīguma izjūtas.

 $Volt\bar{e}rs$

Varam secināt vienu - Latvijā nav preses brīvības. Tādi žurnālisti, kuri pauž valdošajai šķirai neērtus uzskatus, atspogulojot rūpīgi slēpto un sagrozīto patiesību, tiek ierobežoti. Šos mēģinājumus apklusināt LNF žurnālistu balsis pieļauj, tātad akceptē, gan tā saucamā "Brīvā Eiropa". gan citi **nebrīvās** Latvijas nebrīvajā Eiropā oficiālās politikas paudēji. Ja būtu patiesa latviešu tautas brīvība, šādi incidenti nenotiktu. Vai ne tā? 🌣

IZGLĪTĪBAS AMORĀLĀ IEVIRZE

Agnese ROZE

'Vieda" nosūtīja LR Izglītības un Zinātnes ministrijas Izglītības satura un eksaminācijas centra vadītājam Mārim Krastiņam adresētu vēstuli ar aicinājumu izvērtēt grāmatas "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts" iespējas izmantot skolu jaunatnes morālētiskās un tikumiskās audzināšanas darbā. Nemot vērā latviešu bērniem Rietumu antikultūras invāzijas rezultātā uzspiesto visatļautības stereotipus attiecībā uz seksuālo dzīvi. īpaši, aktīvo homoseksuālis ma propagandu, pazinojot, ka pusaudzis drīkst izvēlēties savu seksuālo orientāciju, šī grāmata ir ļoti nepieciešama jauniešu psihes aizsardzībai no nenormālas vērtību orientācijas un degradēšanās. Saeimas deputāts Jānis Leja ir uzsvēris, ka grāmatu "Homoseksuālisms - cilvēces negods un posts" noteikti "ir jāstudē visiem skolotājiem un vecākiem, lai pasargātu savus bērnus un nepielautu homoseksuālisma sērgas izplatīšanos nākamajās paaudzēs".

Taču Māris Krastiņš atbildēja, ka grāmata "Homoseksuālisms - cilvēces negods un posts" neatbilstot valsts izglītības standartiem. Minētā amatpersona vēstulē apgādam

"Vieda" raksta, ka "mācību literatūras saturam ir jāpalīdz īstenot attiecīgās izglītības programmas mērķus un uzdevumus, jāatbilst skolēnu vecumposma uztveres īpatnībām, kā arī demokrātijas principiem un ētikas normām, kurām Jūsu grāmata neatbilst". Tik tālu nu esam! Jājautā: kas tā ir par izglītības programmu, kura kalpo bērnu apziņas graušanai? Vai demokrātijas principi balstās uz latviešu tautas seno tikumu un veselīgas dzimumdzīves noliegšanu?

Mēs aicinām visus bērnu vecākus sašust, jo nevēlamies, lai ka homoseksuālisms ir normāla, dabīgai dzimumdzīvei līdzvērtīga parādība. Dakteris J.Zālītis, kurš piedalījās šai grāmatai atsūtīto darbu vērtēšanas komisijā raksta: "Homoseksuālisti ir sevišķi bīstami bērniem pārejas vecumā, jo bērnu seksuālā tieksme ir vēl mazorientēta, vāja un reizēm pat neapzināta, tāpēc viņus var viegli samaitāt un padarīt nelaimīgus uz visu mūžu." Ņemot vērā šodienas sabiedrības amoralitāti, lielo deģenerējušās Rietumu kultūras ietekmi, Eiropas Savienības nekrietnās obligātās prasības visām kandidātvalstīm akceptēt homoseksuālismu kā bērnu radīšanai līdzvērtīgu seksuālo orientāciju un rekomendācijas izbeigt diskriminējošus vecuma cenzus labprātīgiem homoseksuāliem aktiem, kā arī visus ierobežojumus pederastiem un lesbietēm slēgt laulības un adoptēt bērnus (Eiropas Parlamenta rezolūcija A3-0028/94. publicēta grāmatā "Homoseksuālisms - cilvēces negods un posts" 259. lpp.), ir pēdējais brīdis pievērst pastiprinātu uzmanību latviešu bērnu pasargāšanai no draudošās traģēdijas, kura tuvojas ar katru oficiālās izglītības programmas akceptēto homoseksuālisma propagandas izlēcienu.

Skandalozi necila ir Māra Krastiņa atbilde apgādam "Vieda". Tā liecina par drausmīgi zemo kulturas un tikumidas ilmeni Latvijas izglītības vadošajās struktūrās, kuras ietekmē mūsu bērnu attīstību.

Nobeigumā citēšu Jāņa Zālīša vārdus: "Pagājušajā gadsimtā, kad homoseksuālismu stingri vajāja, šie cilvēki baidījās atklāt savu tieksmi. Liela viņu daļa, šo tieksmi apspiežot, sublimējās un kļuva par ievērojamiem cilvēkiem, pilnīgi aizmirstot savu patoloģisko seksualitāti. Šī pierādītā parādība dod visracionālāko terapijas iespēju." (Mīlestības mācība, 334.lpp., R. 2001) Tātad pašu pederastu un lesbiešu interesēs ir aizliegt homoseksuālisma propagandu un citas šāda veida nekrietnības! �

NEZĀĻU NOPĻAUŠANA NEAPTUR TO AUGŠANU

Liene APINE

Latvijā ir unikāla demokrātijas sistēma, kuras izpausme ir valdības - Saeimas, prezidentes, ministru u.c. valsts amatpersonu – atklāta darbošanās pret latviešu tautu, pieņemot un pildot tādus likumus, kas padara likumīgu genocīdu pret valsts pamatnāciju. Viens no tādiem likumiem ir Pilsonības likums, kuru Saeima pieņēma un Prezidente apstiprināja ...

Var jau saprast valsts kliķes centienus nodrošināt "likumīgu" piesegu savai varaskārei, paātrinātā tempā naturalizē-

jot okupantus un viņu pēctečus, jaunpilsoņu statusu un līdz ar to vēlēšanu tiesības piešķirot tādiem indivīdiem, kuri nicina latviešu tautu un labprāt

redzētu Latviju kā Krievijas guberņu (kas faktiski jau tā arī ir, jo latvieši Latvijā ir nepilna puse no visiem iedzīvotājiem).

Svarīga loma kangaru varas stiprināšanā ir E.Aldermanes vadītajam kantorim - Naturalizācijas pārvaldei (no kurienes gan radies šāds nosaukums - naturalizācija. Vai tiešām tas nozīmē, ka okupanti tiek padarīti par naturāliem subjektiem ar noteiktu reģistrācijas numuru - masu, kuras galvenais uzdevums ir būt par balastu noziedzīgajai valdībai un patērētāju Eiropas standarta produkcijai?) Dīvaini, ka tikai nesen atklājās, ka šajā pārvaldē notiek nelikumīga tirgošanās ar Latvijas pilsonību. Tā jau ir, ka Latvijā Drošības policijai nav laika aizsargāt latviešu tautu no izmiršanas briesmām, jo jāaizsargā cita sabiedrības daļa, kuras stabilitāte bāzējas uz visai mīkstiem pamatiem. Lai

vai kā, bet noziedznieki, kuri iedzīvojās uz okupantu vēlmes iegūt pilsonību un slinkumu vai vienkārši nespēju iemācīties latviešu valodu, tika pieķerti notikumu vietā un E.Aldermanes kantora slava sašūpojās. Sarosījās Saeimas Pilsonības likuma izpildes komisija, sevišķi bijusī TB/ LNNK partijas pārstāve Palmira Lāce, kura ātri aptvēra lieliski izveidojušos situāciju, lai parādītu savu patriotismu un rūpes par latviešu tautu. Protams, E.Aldermanes vadītās iestādes godīgums ir apšaubāms, lai neteiktu vairāk, ka no godīguma tur nav ne

Tāds jau laikam ir to mūsu deputātu patriotisms - tamborēšanas pulciņa līmenī, jo cīņai frontē viņi vēl nav gatavi.

> miņas. Protams, ka E.Aldermane ir pelnījusi, lai viņu atbrīvotu no ieņemamā amata, bet visprātīgāk būtu šo kantori vispār slēgt un naturalizācijas procesu apturēt un līdz šim naturalizētajiem jaunpilsoņiem atņemt pilsonību ar tādu pamatojumu, ka tiek apšaubīts pilsonības iegūšanas godīgums. Taču tas neapturēs noziegumu, kas tiek izvērsts un no starptautiskā kapitāla finansēts pret latviešu tautu.

> Palmiras Lāces patriotisms cīņā ar E.Aldermani, pieprasot viņas atlaišanu, ir, tēlaini izsakoties, tikai nezāļu noplaušana. Pēc neilga brītiņa nezāles ataugs. Lai nezāles patiesi iznīcinātu, tās jāizrauj ar visām saknēm - to zina katrs. Ja P.Lāce, bijusī "tēvzemiete", grib būt patiesi derīga latviešu tautai un savu mīlestību pret Latvijas pamatnāciju izrādīt ne tikai skaļi izteiktos vārdos, bet tautai lietderīgos darbos, tad ar "nezā-

Patiesība ir tāda, ka NATO ju palīdzību darīs visu, lai līdz-

DEPUTATIEM BIJA IESPEJA

mūs uzņems bez izmaiņām Vēlēšanu likumā tā iemesla dēl. ka mēs vairāk esam vajadzīgi NATO nekā NATO mums. Tā domā arī zināms daudzums Saeimas deputātu. Katrā gadījumā steigties ar šāda lēmuma pieņemšanu ir absurds. Latvietis vienmēr ir bijis prātīgs. Pirms nogriezt, septiņas reizes jānomērī. Nekas ļauns nenotiks, ja šā jautājuma izskatīšanu atliks līdz vēlēšanu laikam. Varbūt to izlems 7.Saeimas, varbut 8. Saeimas deputati? No ta ir atkarīgs, vai Jūs vēl būsit par Saeimas deputātu vai nebūsit. Jums ir jāuzliek par pienākumu Valsts prezidentei un valdībai aizmirst savas ambīcijas un aizstāvēt esošo Vēlēšanu likumu starptautiskā lī-

◀ 1. lpp.

Latvijas Nacionālā fronte, atšķirībā no Kanādas kundzītes un jaunizveidotajām partijām, nekandidē ne Saeimas, ne Valsts prezidenta vēlēšanās. Mums ir svarīgs tāds deputātu sastāvs, kurš pieņem latviešu tautas augstākajām interesēm atbilstošus likumus. Kāpēc tas nevarētu būt pašreizējais? Tikai pretējā gadījumā LNF būs ieinteresēta un ar savu daudzo atbalstītāšinējie deputāti un Jūs personiski nekad vairs nekļūtu par deputātu. Daudziem tāds bēdīgs liktenis var kļūt par īstu psiholoģisku traģēdiju.

Tāpēc Latvijas Nacionālā fronte vēlreiz aicina katru deputātu darboties latviešu tautas un valsts, nevis kaut kādu ambiciozu personu interesēs un atlikt šā jautājuma izskatīšanu uz vēlāku laiku. Gadījumā, ja tomēr notiek balsojums, balsot par tās normas saglabāšanu Vēlēšanu likumā, kas nosaka, ka neviens pilso nis nevar tikt ievēlēts par deputātu, ja viņš nezina latviešu valodu augstākajā pakāpē. Pretējā gadījumā Saeimas reālā valoda būs krievu, un Jūs tur vairs neko nevarēsit darīt.

Lai Dievs Jums stāv klāt pareiza lēmuma pieņemšanas

Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs

Aivars GARDA

KURI IR PROVOKATORI?

Elīna BANGA

ļu pļaušanu" vien nebūs lī-

dzēts - jāveic radikālas pār-

maiņas un "nezāles" jāizra-

 $v\bar{e}$. Un tas nozīmē, ka tik pat

aktīvi kā vina iestājas pret

E.Aldermani, viņai jācīnās par

to, lai Saeimā tiktu pieņemts

likums "Par Latvijas dekolo-

nizāciju". Diemžēl, pēc Latvi-

jas Nacionālās frontes rīcībā

esošās informācijas, Palmira

Lāce pat nav vērsusies ne pie

viena no deputātiem, lai mek-

lētu atbalstu likumprojekta

iesniegšanai (kā zināms, tad

nepieciešami piecu deputātu

paraksti, lai likumprojektu ie-

sniegtu izskatīšanai Saeimā).

Arī par LNF, lielas latviešu

tautas dalas interešu aiz-

stāvi, P.Lāce, maigi izsa-

koties, ir neieinteresēta.

Tāds jau laikam ir to mū-

su deputātu patriotisms -

tamborēšanas pulciņa lī-

menī, jo cīņai frontē viņi

vēl nav gatavi. Nu ko, mīļie

deputāti, varbūt nākošajai

Saeimai arī vēl neesat gatavi?

Ja tomēr esat, tad parādiet

beidzot savas spējas un izda-

riet kaut vienu labu, patiesi

lietderīgu darbu latviešu tau-

tas labā un pieņemiet likumu

"Par Latvijas dekolonizāciju"!

Jums, P.Lāces kundze, tā būs

lieliska iespēja un likumīgs

veids kā atbrīvoties no E.Al-

dermanes, atņemot viņai ie-

spēju nopelnīt bonusa punk-

tus, naturalizējot pēc iespējas

vairāk okupantu maksimāli

Latvijas Nacionālā fronte 4.martā vērsās pie Latvijas Nacionālās karavīru biedrības valdes ar aicinājumu tikties, lai saprastu, kā izskaidrot LNKB priekšsēdētāja Romanovska 28.aprīļa izteikumu, ka LNKB biedri 16.martā gājienā neies, bet tie, kuri to darīs būs provokatori. Diemžēl LNF atbildi uz LNKB adresēto vēstuli, kurā rakstīts: "Vai kādreiz tik nelokāmos un varonīgos vīrus, kas lēja asinis un ziedoja dārgāko savas zemes un tautas aizstāvībai, būtu spējusi iespaidot šāda valdošā kliķe, kas parādījusi, ka neciena un nicina gan latviešu tautas vēsturi, gan tās svarīgākās intereses un centienus pēc patiesas brīvības? Un, vai patiesi *LNKB* pieļaus, ka tās valdes priekšsēdētājs Nikolajs Romanovskis lieks muguru gļēvuļu priekšā?" nav saņēmusi un tikšanās tā arī nenotika, bet 16.martā vairāki "provokatori" tika aizturēti un nogādāti Drošības policijā. Rodas jautājums, vai iepriekšējos gadus, kad *LNKB* un pārējie, kas piedalījās 16.marta gājienos, visi ir bijuši provokatori un vai šajos gados arī **LNKB** biedri, ieskaitot pašu Nikolaju Romanovski, pildīja provokatoru funkcijas, bet šo-

Romanovska paziņojums nepatīkami pārsteidza ne tikai Latvijas Nacionālās frontes pārstāvjus, bet daudzus latviešus. Uzreiz sekoja dažādi iz-

gad bija nolēmuši laboties?

skaidrojumi Romanovska gļēvajai rīcībai - valdības brīdinājums, ka pasaule mūs nesapratīs, "draudzīgi" ieteikumi no ārzemju latviešiem utt. Lai vai pats Romas pāvests būtu lūdzis, tas nebūtu pietiekams attaisnojums. Romanovska rīcība bija necieņas izrādīšana kritušajiem un vēl dzīvajiem latviešu brīvības cīnītājiem un neko citu kā nicinājumu nav pelnījusi. LNF arī neslēpa, ka tieši tā arī attiecas pret viņa pazinojumiem. Vēlāk nācās dzirdēt, ka Romanovska kungs par to esot apvainojies un jūtas loti aizskarts. Bet kā lai jūtas tie kritušie karavīri, kuri var tikai kapā otrādi apgriezties par šādu izrādīto necieņu? Kā lai jūtas viņu piederīgie, kuriem no viņa izteikumiem nācās secināt, ka kritušie vectēvi, tēvi, brāļi un vīri ir velti atdevuši savas dzīvības, jo šodienas Latvijai viņi ir tikai provokatori?

Pagājis ir 9.maijs, kurā pie Uzvaras pieminekļa - okupācijas dievekļa – visā krāšņumā un neslēpjot savu nicinājumu pret latviešu tautu svētkus svinēja medaļotie okupanti un viņu pēcteči. Latviešiem, kuriem viņu brīvības cīnītāju dienā 16.martā valdība aizliedza iet pie Brīvības pieminekļa, tas bija spļāviens sejā, kārtējais pierādījums, ka dzīvojam valstī, kurā valda kangaru-pederastu režīms. Vēl līdz šim brīdim neviena no valsts amatpersonām, ne prezidente, kura "ar savu darbību un attieksmi ir pierādījusi, ka neatzīst nedz leģionārus, nedz nacionālos partizānus, nedz citus Latvijas brīvības cīnītājus" (LNF vēstule LNKB, 04.03.2002.), nedz Ministru prezidents nav atvainojušies tiem latviešiem, kuri tika preventīvi aizturēti vai brīdināti neiziet no mājas, lai dotos pie Brīvības pieminekla. Toties 9.maijā Drošības policija medalotos okupantus neapcietināja. Viņi vienkārši tos neredzēja. Arī Romanovska kungs neuzskata par vajadzību atbildet par saviem värdiem un atvainoties aizturētajiem cilvēkiem, kuri nebūt nav provokatori, bet tikai drosmīgi un aiz cieņas pret latviešu kritušajiem karavīriem gan privātās drēbēs, gan aizsargu formās ģērbušies, nolika ziedus pie Brīvības pieminekļa.

Visvairāk gribētos zināt. kā valdības atbalstu okupantu svētkiem 9.maijā un nicinošo attieksmi pret kritušajiem un vēl dzīvajiem latviešu leģionāriem 16.martā uztver pats Nikolajs Romanovskis, kurš, vēlēdamies izpatikt pastāvošajai varai, aicināja leģionārus un viņu tuviniekus, latviešu patriotus nebūt "provokatoriem" un 16.martā neiet. Varbūt viņš domā, ka vecie lauri ir garants cieņai līdz pat mūža galam? Ja tā, tad Romanovskis alojas. Viena kļūda, gļēva rīcība var sagraut visu mūža garumā krāto cienu. Romanovska kunga vietā es aiz kauna varētu zemē ielīst. 🌣

VAI "LATVIEŠU PATRIOTS" IR PATRIOTS?

Ilze LIEPA

īsā laikā. 🌣

Kas notiek ar mums - latviešiem? Cik ilgi vēl tiks sagādāts prieks mums naidīgiem spēkiem – kolonistiem un pašmāju "rokulaižām", redzot, kā viens latvietis notiesā otru uz savu pusdienu šķīvja, turklāt publiski un bez jel kādas argumentācijas? Nudien ir apnicis!

Tie ir pirmie vārdi, kas nāk prātā, lasot Kluba 415 izdotajā laikrakstā "Latviešu Patriots" (Nr.9.) interviju ar Akselu Kaimiņu "Aizsargs ar ticību tautai". Cēls virsraksts, taču kāds nu tur aizsargs, es neesmu no viņa puses redzējusi aizsarga cienīgu rīcību! Situācijā, kad ir apdraudēta savas tautas pastāvēšana, kad iekarotāji un pašmāju kangari dzīro pa valsts varas augstākajām institūcijām, izsaimniekojot to līdz pēdīgajam, īsts aizsargs un patriots pretenciozi neatgāžas krēslā un nepaziņo, ka vinš ar savu eksistenci vien pārstāv un aizstāv savu tautu un neapmelo pārējos, kas kaut ko cenšas darīt, lai pastāvošo situāciju mainītu, tikai tāpēc vien, lai uz viņu fona ar savu pasivitāti neizskatītos nespējīgs. A.Kaimiņš savā intervijā piedēvē Latvijas Nacionālajai frontei viltus patriotu statusu, turklāt apvainojot arī sadarbībā ar Krieviju pārstāvošiem spēkiem. Pats atbaidošākais tajā visā ir pilnīgs argumentu trūkums – tikai tukši, nez kur sagrābstīti apgalvojumi. A.Kaiminš apgalvo arī to, ka pārstāvot *īstos* aizsargus, nu jau trešos. Taču es nesaprotu, kā var kaut ko pārstāvēt, neko nedarot?! Arī viņa

apgalvojums, ka ar noraudzīšanos no malas tiek pārstāvēta, 18.novembrī proklamētā Latvijas valsts, manuprāt, nudien izklausās bērnišķīgi! Šādi sēžot un tikai skatoties, A.Kaimiņš var arī nokavēt savu tik ļoti loloto un gaidīto, tā saukto, īsto brīdi, kad ar baltām rociņām baltā zirgā atjāt un plati pasmaidīt izmēztā Augeja staļļa priekšā. A.Kaimiņš jau iepriekš vairākkārtīgi ir īgņojies un atrunājies, ka esot jānogaida, lai iesaistītos radikālā latviešu tautas glābšanas un aizsargāšanas programmā. Kādā gudrā grāmatā ir norādīts uz tumšo spēku paņēmienu, kā izjaukt gaišos pasāku-

mus. Viņi saka: "Atliec! Vēl nav laiks!" Mēs zinām,

ka loti daudzas organi-

zācijas, tajā skaitā arī trimdas, skanējušā viedokļa. Kā to sa- kas neatbilst latviešu tautas ir tikusas inspiretas un vei aizvien izpilda čekas norādījumus. Čekas radīto organizāciju biedri ar sevišķi aktīvu naidu veic nomelnošanas kampaņu, uzbrūkot Latvijas Nacionālajai frontei, no kuras spēka tie baidās. Tādējādi viņi atmasko paši sevi. Lai darbi liecina par katras organizācijas nodomiem un motīviem!

Tātad par katru cilvēku, tāpat arī organizāciju liecina viņu darbi. Taču par šiem, kā A.Kaimiņš tos sauc, *īstajiem* aizsargiem, pagaidām liecina vienīgi pilnīgs darbu trūkums. Tātad - tāds čiks vien ir! Un cik tad īsti viņu tur ir - desmit, divdesmit? Neko nedarot, viņi atļaujas tik pretenciozi sevi pasludināt par vienīgajiem īstajiem un pareizajiem? Patiesi latviešu tautas aizstāvji strādā savas tautas labā, lai uzlabotu un mainītu esošo situāciju, nevis skaudīgi un gļēvi pa kaktiem apmelo citus.

Esmu aizsardze un lepojos ar to, jo tas ir gods, kas jānopelna ar saviem darbiem, A.Kaimiņa kungs! Latviešiem ir tautasdziesma: "Acis darba izbijās, Rokas darba nebijās; Rokas darba nebijās, zinājās padarīt!"

Dīvaina ir arī Kluba 415 attieksme pret šiem A.Kaimina izteikumiem. Atbildīgais par izdevumu ir Jānis Sils. Nekur netiku redzējusi, ka viņš norobežotos no šajā intervijā iz-

"Kas pārāk daudz domā par to, kā darīt labu, tam neatliek laika pašam būt labam."

R. Tagore

prast? Vai vins to atbaista? Izskatās, ka A.Kaimiņam un tiem puišiem, kuri viņa murgojumus publicē avīzē, nenorādot, ka paši tiem nepiekrīt, ir vienkārši bail no pašaizliedzīgas cīņas par savu tautu. Puiši, ielieciet savas bailes skapītī un ejiet uz priekšu! Ja jūs nevarat pārspēt mūs, Latvijas Nacionālās frontes un Aizsargu organizācijas meitenes, tad vismaz būtu turējuši ar mums vienu ierindu! Galu galā, kas jūs esat par puišiem un vīriešiem, ja protat tikai ķengāties, bet cīnīties ar pilnu sparu - nē!? Mēs, meitenes, ļoti priecātos, ja beidzot puiši pierādītu, ka nav kaut kādi "siekalzaķi", bet gan īsti cīnī-

tāji. Bet varbūt velti cerēt?

Jau no paša sākuma Klubs 415 (konkrētāk, Jānis Sils) ir parādījis nesolīdu un neglītu attieksmi pret Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāju un apgāda "Vieda" direktoru Aivaru Gardu. Tomēr, lai arī kādas būtu šo organizāciju savstarpējās attiecības, pats Gardas kungs vienmēr ir izteicies pieklājīgi un pozitīvi par klubu 415 un J.Silu. Beidzot, kad esam kaut cik vienojušies par kopīgām interesēm deokupācijas un dekolonizācijas jautājumā, laikrakstā tiek publicēti klaji apmelojumi par LNF, un klubs pret tiem neprotestē! Jāsāk domāt, ka kādam nudien nav izdevīgi, ka

> nacionāli noskaņoti cilvēki apvienojas kopīga mērķa sasniegšanai.

Gribu, lai A.Kaimiņš nosauc kaut vienu LNF darbu,

interesem un neticu, ka viņam tas izdosies. Tāpat arī ceru, ka viņa sacerētās pasakas kritīs neauglīgā zemē, un Klubs 415 pārtrauks apmelojumu kampaņu pret LNF. Latviešu ir palicis pārāk maz savā zemē un laiks mūsu tautai tiešām ir grūts, tāpēc beidzot jāattopas un jāceļas kā garīgi, tā fiziski, nevis vārgi jāšļupst pa kaktiem. Bet, protams, latviešu tautas ienaidnieki vienmēr meklē veidus, kā sašķelt, iebiedēt un atraut latviešus no iespējas kļūt patiesi brīviem. Tomēr: Nevienam mēs Latviju nedodam - arī pašmāju gļēvuļiem – ne!❖

LATVIJAS OKUPANTU PRESE

Līga KRIEVIŅA

Krievu valodā iznākošā prese Latvijā vienmēr ir izcēlusies ar atklāti naidīgu attieksmi pret latviešu tautas likumīgo interešu aizstāvjiem, latviešu nacionālistiem. Tādēļ arī tās sniegtais devītā maija Latvijas Nacionālās frontes aktivitāšu atspoguļojums bija kārtējais piliens naida kausā pret latviešu tautu, kura pati savā zemē vēlas lemt savu likteni un atbrīvoties no saviem kakla kungiem - okupantiem. Kā vienmēr krievu avīžu slejās bija lasāma viena un tā pati lētā propaganda, kuru par sava viedokļa izteikšanu un neatņemamu demokrātijas sastāvdaļu atzīst tikai daža laba skandaloza Kanādas pensionāre, un nebūt ne jau slikto krievu valodas zināšanu dēļ. Latviešiem un pret latviešu tautu draudzīgi noskaņotiem cittautiešiem, kuri reizēm ieskatās šajās krievvalodīgo izdotajās lapelēs, nostāja gan nav tik aprobežoti deģenerokrātiska, jo katram redzams, ka šie masu sazinas līdzekli tiek izmantoti noziedzīgos nolūkos – lai musinātu lasītājus un veidotu viņos naidīgu nostāju pret latviešu tautas pašnoteikšanās tiesībām savā Tēvzemē. Ar tās palīdzību tiek radīta labvēlīga augsne potenciālam etniskajam konfliktam nākotnē, radot ienaidnieka tēlu - latvieti.

Pirmais, kas piesaista uzmanību, ir šo lielkrievšovinistu izdoto avīžu virsraksti, kurus citādi kā par lētu populismu un musināšanu nosaukt nevar – "Garda un Co jau Saeimā, Nacisti Latvijas parlamenta ēkā aģitē savas idejas!", **"Četri "garģoniši" pa**ralizē parlamentu". Un tā kolonists, uzķēries uz krievu fašistu izdoto avīžu izmestajiem

āķiem - pikantajiem virsrakstiem, nopērk lasīšanai šos sacerējumus, lai apmierinātu savu ziņkāri un līdz ar to norītu kārtējo naida devu.

Otra iezīme, kas raksturīga šai presei, ir atklāta melošana un melu pasniegšana faktu vietā. Piemēram, Vesķi Segodna 10.05.2002. žurnālista A.Arkadjeva rakstā apmēram ¼ no visa sacerējuma ir autora fantāzijas auglis, kas lasītājiem tiek pasniegts kā vistīrākā patiesība. Viņš raksta, ka "studentes-ekstrēmistes reģistrējušas kaut kādu tur avīziDD" [...] Saņēmušas akreditāciju, viņa, tērpušās aizsargu (!) formās, ieradās Saeimā. Turklāt ne jau ar tukšām rokām. bet gan ar skrejlapām, uzsaukumiem. [...] Apsardzes oficieri meitenēm paskaidroja, ka parlamenta ēkā aģitāciju un mītiņus rīkot ir aizliegts. Pēc tam ektrēmistes

izgāja ārā no ēkas, kur viņas jau gaidīja laimē starojošs Aivars Garda. Šķiet, ka Gardas ekstāzi izraisīja jau pati atrašanās uz Saeimas kapnēm. Izrādījās, ka Gardam ir Saeimas caurlaide, un tapēc viņu nācās ielaist parlamentā, tomēr ne galvenajā ēkā, kur notiek plenārsēdes, bet ēkā. kur atrodas frakciju telpas. Bet tālāk par preses centru viņu nelaida. Pēc audzinošas sarunas viņam nācās doties mājup." Šeit izklāstītajā minēti vismaz astoņi melīgi "fakti", turklāt klaji naidīgā un nievājošā izklāstā.

Veicot apzinātu "smadzenu skalošanu", latviešu nacionālistus, kuri cīnās par savas tautas tiesību atgūšanu savā zemē un koloniālās atkarības izbeigšanu, krievvalodīgo kolonistu presē dēvē par nacistiem. 1969.gadā izdotajā Svešvārdu vārdnīcā teikts, ka "nacists ir nacionālsociālista palama," bet nacionālsociālists savukārt "hitleriskās fašistu partijas biedri; tā radās 1919.gadā un 1933.g. nodibināja Vācijā nežēlīgu teroristisku diktatūru." Spriediet paši! Labi zināms, ka padomju ļaužu apziņā nacista tēls asociējas ar vienu no lielākaiiem ienaidniekiem. Apzīmējuma nacists" nepamatotu attiecināšanu uz latviešiem, kuri cīnās par savas tautas tiesībām uz pašnoteikšanos, var uzskatīt par vistiešāko naida kurināšanu pret mūsu tautu. Šāda nekaunība, okupantu neiecietības veicināšāna pret patiesajiem Latvijas saimniekiem – latviešu tautu un tās likumīgajam tiesībām nedrīkst tikt atstāta bez ievērības!

No okupantu preses žurnālistiem savā naidā pret latviešu tautu neapaliek arī dažs labs Saeimas deputāts. Tā Miroslavs Mitrofanovs no apvienības PCTVL,

ar sašutumu stāsta par LNF aktivitātēm avīzei Vesķi Segodņa: "Nu gan pienākuši laiki: nacisti aizsargu formās pastaigājas pa Saeimu, pie tam vēl tieši 9.maijā Uzvaras dienā." Šķiet, ka ne viens vien deputāts mantojis to savu senču garu, kuri vainojami tūkstošiem pirmās Latvijas Republikas aizsargu, savas zemes patriotu un aizstāvju vajāšanā un nogalināšanā, kā arī "atbrīvošanā no fašisma", tā vietā izkārtojot saulaino dzīvi zem komunisma važām. Nav brīnums, ka mūsu tautai klājas arvien grūtāk, jo pie varas ir šādi pret mūsu tautu naidīgi noskaņoti kolonisti un to roklaižas - pašu kangari, pēc būtības – tie paši padomju kaluma komunisti, kuru lielākais ienaidnieks ir tautu vēlme pēc pašnoteikšanās tiesībām un patiesas brīvības atgūšanas! �

PAR ĶĒRCOŠAJIEM, GAUDOJOŠAJIEM, MAUJOŠAJIEM SKAISTUMA KROPĻOTĀJIEM

INTERVIJA AR KĀRLI TOMARIŅU

◀ 1. lpp.

Līga MUZIKANTE

To, vai Kārļa Tomariņa atzītā dievturība atspoguļo un piesātina ikviena pēc patiesības izzināšanas izslāpuša latvieša sirdi, lai katrs pats uzzina un izlemj. Tā nebūs šīs reizes tēma.

- Pēc jūsu domām, kas notiek ar latviešu tautas nacionālo pašapziņu?

likvidēšanas paņēmiens ir tās

- Visiedarbīgākais tautas

nacionālās pagātnes apziņas izdzēšana. Latviešu tauta ir apstrādāta sevišķi "izcili", pat tiktāl, ka paši noliedzam mūsu tautas patstāvīgo senatni. Runājot par pagātni, pieminam kuršus, zemgaļus un citas tā sauktās ciltis, bet kautrējamies atzīt, ka šīs "ciltis" ir tikai mazāknozīmīgas sastāvdaļas kopējai sentautai latviešiem. Mēs tagad runājam par kaut kādiem vārdā nenosauktiem mūsu "senčiem", "senču tradīcijām", "senču tikumiem", "senču kultūru", kas patiesībā ir **latvie**šu tradīcijas, tikumi un kultūra. Tātad – ir ļoti svarīgi pamodināt šo latviešu tautas nacionālo pagātnes apziņu! Tautas izveidojas atbilstoši klimatiskajiem apstākļiem. Katra tauta, kura ilgstoši dzīvo kādā vidē, šo vidi iepazīst, pat bioloģiski saaug ar to. Organisma vielmaiņā piedalās attiecīgās vides augu valsts. Līdz ar to tas, kas der vienai tautai, neder, pat kaitē citai. Latviešiem ir bijis daudz jāstrādā, jādomā, kad sēt un kad pļaut. Latvijā klimats ir kontrastains - bargas ziemas un karstas vasaras. Līdz ar to latvieši ir attīstījušies kā gudra, domājoša tauta, tātad ārkārtīgi bīstama, grūti apkrāpjama. Pēc manā rīcībā esošiem datiem latviešu tauta savā teritorijā ir dzīvojusi jau kādus 10 000 gadus, pat ilgāk, to tikai cenšas noklusēt. Katrā gadījumā šis laiks ir bijis ļoti liels, un tauta savā zemē ir iedzīvojusies un izveidojusi tādu dzīveszinu jeb kultūru, kura visoptimālāk atbilst šīs vides apstākļiem. Tāpēc latviešu tautas dzīvesziņa ir unikāla.

Kas raksturo latviešu tautas kultūru?

- Latviešiem tieši gudrība ir galvenais, pats svarīgākais dzīves virzītājspēks. Tā ir būtiskāka par zināšanām, kuras var apgūt skolās. Tagad visur uzspiež zināšanas, bet tās vēl nav latviešu galvenais pamattikums - gudrība. Var zināt daudz ko, bet nesajēgt neko. Zināšanas var būt gan patiesas, gan nepatiesas, bet gudrība ir zināšanu izpratne, spēja novērtēt. Gudrība ir bīstama valdošajai šķirai. Gudrība

ir visdrošākais sargs pret kosmopolītisko salašņu un "izredzēto" tautu centieniem uzkundzēties kultūras tautām ar nolūku piesmiet tās, padarot par beznacionālu darbalopu baru. Nopietns šķērslis svešo ļaužu centieniem vienmēr ir bijis latviešu tauta ar savu nacionālo gudrības kultūru, kuru nespēja iznīcināt ne krustneši, ne bolševiki. Jo latviešu gēnos ir vairāk gudrības nekā Kietumeiropas tautām. Ja nu latviešu domātspēja pielīp citām tautām? Tieši tāpēc latviešu tautu cenšas iznīcināt. Lai pakļautu, ir jāiznīcina izpratne, cilvēki jāpadara par mankurtiem, par nedomājošiem vergiem bez gribas un izpratnes. Pirms gadiem piecpadsmit mūsu okupantiem nācās pārkārtoties un uzsākt operāciju "Atmoda", ar kuru sākās latviešu tautas kā etniskas nācijas likvidēšana. Kosmopolītiskā ideoloģija atzīst, ka tautu var iznīcināt, vispirms iznīcinot tās nacionālās pagātnes apziņu. Būtiska nozīme tautas pakļaušanai ir uzkrāto garīgo vērtību noslāpēšanai vai vis-

maz viltošanai - Vai varat minēt kādu

no latviešu tautas nacionālās pagātnes apzinas iznīcināšanas piemēriem?

 Attiecībā uz latviskā daiļuma izjūtas likvidēšanu jau daudz kas izdarīts. Piemēram, mēs nedrīkstam zināt, kāda ir bijusi mūsu patiesā muzikālā kultūra, folklora. Visspilgtāk tas redzams čekas paspārnē audzinātajos ķērcošajos un gaudojošajos ansamblos, kuru priekšnesumi vienmēr ir saistīti ar latviešu folkloras vai senkultūras vārdu. Klausītāji, kuriem ir kaut nedaudz dai-

> ļuma sajūtas, tos dzirdot, steigšus izslēdz savus radio vai televizorus. Ar laiku izveidojas Pavlova atklātais "nosacīrejuma flekss" - cil-

vēkam sliktu dūšu uzdzen jau tikai vārdi "latviešu folklora" vai "senkultūra". Viņi domā: ja latviešu senkultūra ir tāda, tad mums tā nav vajadzīga! Tajā laikā, kad boļševiki sāka organizēt savas darbības pārkārtošanu (perestroiku) un atcēla viņu centieniem jau neatbilstošo PSRS, Latvijā tika izveidots folkloras ansamblis "Skandenieki", kas vicināja Latvijas karogu un koncertēja vēl nedzirdēti kropļotās, ķērcošās, gaudojošās, maujošās balsīs. Tika paziņots, ka tāda esot pareizā, "autentiskā" latviešu folklora. Pašiem latviešiem tas bija pārsteigums. Starp citu, šo ansambli nevadīja un nevada latvieši, bet gan Dainis un Helmi Stalti. Apbrīnojami ātros tempos, kas atgādināja padomju koksagiza, kukurūzas un stahānoviešu kustības kampaņas, saradās vēl citi tādi paši ķērcoši un gaudojoši "folkloristi" un to ansambļi. Dziedātājiem nereti īpaši trenēja un bojāja balss saites; daži pat iemanījās dziedamo izpūst caur degunu. Šie vēkšķošie ansambļi tiek izrādīti kā mērkaķi, sūtīti uz ārzemēm, kur tie apgāna un pazemo latviešu kultūru. Tos kaucina pa radio un televīziju, lai tiktu izveidots riebums pret latviešu folkloru. Līdztekus tam gandrīz nemanāmi tiek apklusināti tie ansambļi, kuri pauž latvisko dailumu. Tiek paskaidrots, ka par folkloru visā pasaulē sauc tikai to, ko izpilda "autentiski". Bet kāds tad ir "autentiskuma" kritērijs? Vai kāds ar savām ausīm ir dzirdējis, kā dziedāja latvieši pirms gadu simteņiem? Vai jaunām latviešu meitenēm tad bija jāpūlas atdarināt veca āža balsi, lai nodziedātu "Es meitiņa kā rozīte, kā sarkana magonīte"? Šobrīd arī "folkloras" ansambļu nosaukumi ir kroplīgi. Piemēram, "Vilkači", "Vilcenes", "Vilki", tātad gaudotāji un vēkšķētāji. Tad jau labāk būtu "Cūkas", "Sivēni", - vismaz mīlīgāk. Austrālijā ir ansamblis "Saules josta", bet Latvijā šādu skaistumu nedrīkst atļauties. Domāju, ka drīz parādīsies an-

samblis "Sumpurni"... Latviešu dzīvesziņas būtība atspogulojas tautasdziesmu dzilākajā kompozīcijas saturā, kas atklājas caur daiļumu, baltu un mirdzošu izpildījumu.

Lokaties, mežu gali, lai balstiņis pāri skan! Latviešu folkloras daiļums ir tas spēks, kas silda tautiešu sirdis, sauc pie mūsu nacionālās kultūras, vieno tautu latviešu dievatziņā, kaut arī neapzinātā. Dziedot dzimu, dzie-

dot augu, dziedot mūžu nodzīvoju! Atņemot latvju folklorai tās daiļumu, ietērpjot to pastalinās un fufaikā, tauta no tās novērsīsies, zaudējot savu pagātni, kultūru un Dievu. Ķērcot dzimu, vēkškot augu..

Kas vainas pastalām? Vai arī tās ir izdomāts pseidotautisks atribūts, lai grautu patieso latviešu skaistuma izjūtu?

- Jā. Pastalas nav latviešiem raksturīgi apavi. Tās ievazātas pēdējos gadsimtos no krieviem. Tautasdziesmās pastalas ir nicinātas un pieminētas maz. "Kam, tautieti, auklas viji – Es pastalas nevalkāju: es savos bāliņos Kurpītēs vien staigāju." "Čaukstēt čaukst, nerībēja Pastalām dancojot, Dancos mani bāleliņi, Tie zemīti rībināja." "Mauc, brālīti, baltus cimdus, Ved māzeķes, Greznas kurpes kā**jiṇā!**" Pastalas bija noderīgas dažos saimniecības darbos, bet kā visurlietojamus apavus tās valkāja nabagi un arī ļaudaudz nerūpēja. Toreiz, kad latviešu darba augļi vēl palika pašu latviešu rokās un sveši ļaudis tos nepiesavinājās, nabadzība parasti bija darba tikuļaudīm - sliņķiem, nevīžām, muļķīšiem un citiem tad arī attiecināja apzīmējumu "pastalnieki", kuri, atbilstoši visiem zināmās rotaļas vārdiem, danco ar vīzām, basām kājām vai siksnu. Ar jēdzienu "pastalnieks" ir jāsaprot nevis tāds cil-

siņu dancināt: Māsiņai baltas dis, kuriem latviešu tikumi ma trūkuma sekas. Uz šādiem cauru kurpi, kura jāsasien ar vēks, kas dotajā brīdī ir apāvis pastalas, bet gan kā pārstāvis no pastalu valkātāju kārtas.

'Tiek paskaidrots, ka par folkloru visā pasaulē sauc tikai to, ko izpilda "autentiski". Bet kāds tad ir "autentiskuma" kritērijs? Vai kāds ar savām ausīm ir dzirdējis, kā dziedāja latvieši pirms ga du simteņiem? Vai jaunām latviešu meitenēm tad bija jāpūlas atdarināt veca āža balsi, lai nodziedātu "Es meitina kā rozīte, kā sarkana magonīte"?"

> Vārds "pastaliņas" izraisa asociācijas par kaut ko anahronisku, bezgaumīgu, latviešu lepnumam nepiemērotu. Te būtu vietā atgādināt latviešiem savā laikā pasniegto teicienu – labāk pastaliņās, bet brīvi. Tas bija sākums latviešu sagatavošanai uzņemt pamācības, ka nacionālā brīvība var pastāvēt tikai "pastaliņu līmenī": nabadzīga, muļķīga, naiva...

> - Ko jūs domājat par prezidenti Vairu Vīki-Freibergu, kura šobrīd vada Lat-

viju, tātad arī latviešu tautas pazudināšanas plānu?

Importētā prezidente šobrīd izliekas, ka boļševiku okupācija nav nekad notikusi. Līdz ar to sanāk, ka viss ir noticis likumīgi - gan boļševiku iebrukums Latvijā, gan latviešu izsūtīšana, slepkavošana, gan krievvalodīgo migrantu varzas ieplūdināšana un "naturalizēšana" Latvijā!

Viņa nav spējīga latviski domāt. Cilvēks bieži pieņem to domāšanas veidu, kādā vidē viņš ilgstoši uzturas. Tā ir noticis arī ar Vairu Vīķi-Freibergu. Viņai ir amerikāņu domāšanas veids. Viņa taisa "demokrātiju", kuru es pielīdzinu tādai pašai noziedzībai pret cilvēci kā boļševisms un mafija. Tie ir trīs galvenie masu noziedzības veidi. Noziegums slēpjas tendencē izveidot privilēģijas noteiktai augstākstāvošai priviliģētai šķirai, kura nav tauta. Tiek izveidota verdzinātāju šķira, un visas tautas padarītas par vienādu, nedomājošu, nekulturālu vergu un *mankurtu* masu. Ja nebūs vairs tautas, nebūs arī kultūras, jo kultūra var būt tikai nacionāla. Nevar

pastāvēt kaut kāda kristīgā vai padomju kultūra, kura nav piesaistīta noteiktai tautai.

Kā īpašumā nonāks Latvija, kad tā būs privatizēta un izpārdota? Novērojumi liecina, ka aiz pircējiem-vidutājiem stāv Krievijas firmas un iestādes.

Var jau būt, ka **visu** Latviju nepārdos. Nav ziņu, ka taisītos privatizēt un pārdot, piemēram, Tīreļpurvu. Tur tad varētu ierīkot rezervātu vēl palikušajiem latviešiem, kurus par naudu izrādīs tūristiem kā mērkaķus, vēkšķētājfolkloristus, kuri no Kanādas importētās prezidentes stingrā uzraudzībā drīkstēs sarunāties latviski un pastalinās dancot - lampampā, ļampampā. 🌣

KAS RADĪJA LATVIJAS NACIONĀLO FRONTI?

"Mūsu uzdevums, lai kur mēs atrastos, ir cīnīties par mūsu tautas pastāvēšanu un viņas tiesībām. Šī cīņa ir mūsu laime, jo dod mērķi mūsu dzīvei. Nelaimīgi ir cilvēki, kam nav šādu lielāku mērķu. Nicināti no visiem ir ļaudis, kas izvairās no cīņas un nodod savu tautu."

Uldis Gērmanis

Tā sauktā trešā Atmoda (1988.-1991.g.) līdz galam neatrisināja nevienu tai izvirzīto problēmu. Krievijas Federācija, būdama PSRS mantiniece, joprojām nav atzinusi 1940.gada Latvijas okupācijas faktu, nav izvedusi no Latvijas vairāk par miljonu okupācijas laikā uz Latviju pārvietotos Krievijas civiliedzīvotājus (pārkāpts 1949.g. Ženēvas Konvencijas 49.pants), nav atmaksājusi tos zaudējumus, ko Latvija cieta 50 okupācijas gados (pārkāpts 1949.g. Ženēvas Konvencijas 53.pants), nav atdevusi Latvijai piederošo Abrenes apriņķi – sešus pagastus ar kopplatību ap 2000 kv.km (pārkāpts joprojām spēkā esošā 1920.g. 11.augusta Latvijas un Padomju Krievijas miera līguma 3.pants).

Ko tad paveica pirmajos formālajos neatkarības gados Godmana - Birkava - Gaila valdības un tā laika likumdevēji?

1991.gada rudenī bija ideāli apstākļi tam, lai īsā laikā panāktu Latvijas okupācijas un aneksijas fakta starptautisku atzīšanu un okupācijas seku likvidēšanu. Tas apzināti netika darīts.

1991.gada 23.augustā pieņemtais Latvijas Republikas AP lēmums Nr.324 "Par Latvijas Komunistiskās partijas antikonstitucionālo darbību Latvijas Republikā", ko parakstīja bijušie Latvijas Kompartijas augsta ranga vadītāji A.Gorbunovs un I.Daudišs, apzināti netika realizēts. Latvijas Kompartijas un padomju nomenklatūras bijušās amatpersonas joprojām palika pie varas visos tās līmeņos.

Latvijas Satversmes sapulces 1922.gada 15.februāra kopsēdē pieņemtā Latvijas Republikas Satversme 1990.gada 4.maijā atjaunota tikai formāli, jo netika realizēta starptautiski atzīta juridiska procedūra okupācijas rezultātā likvidētā valstiskuma atjaunošanai. Nav atjaunota pat Latvijas brīvvalsts heraldika, atbilstoši tiem etaloniem, kas apstiprināti 1921.gadā.

Secinājums: visu šo politisko manipulāciju rezultātā radītais valstiskais surogāts nav nekas cits, kā Latvijas PSR turpinājums tikai ar citu nosaukumu. Uzskatīt to par 1918.gada 18.novembra proklamētās un 1940.gadā okupācijas rezultātā likvidētās Latvijas republikas mantinieci nav nekāda juridiska pamata. Jo vairāk. Šis valstiskais veidojums latviešu tautai radīja jaunas problēmas. Tika sagrauta rūpniecība, maigi izsakoties, nīkulo lauksaimniecība. Tādu savas valsts izlaupīšanu, ko realizēja visas iepriekšējās valdības, vēsture nepazīst. Paātrinātā tempā rit valsts kolonizācijas process. Ap 86 procenti no esošā ekonomiskā potenciāla vairs neatrodas latviešu rokās, ārvalstniekiem tiek iztirgota privātīpašumā gan lauku, gan pilsētu zeme, sevišķi auglīgā Zemgales līdzenuma ze-

"Stiprus pamatus" Latvijas kolonizācijai ielika bijušais Latvijas Republikas premjerministrs I.Godmanis. Izcilu centību Latvijas pārvēršanai par koloniju ir izrādījis I.Godmaņa ārpolitikas turpinātāis V.Birkays, Vina skandalozā darbība sakarā ar Latvijai piederošās Punduru stacijas un suverēnas valsts teritorijas dalas dāvināšanu Krievijai, radīja precedentu Latvijas valsts teritorijas iztirgošanai (tad, kad PSRS valdnieks Ņ.Hruščovs uzdāvināja Ukrainas PSR Krimas pussalu, vinš bija smagā alkohola reibuma pakāpē. Ar kādām psihiskām novirzēm sirgst V.Birkavs?)

Iepriekšminētie faktori valstī radīja tādus ekonomiskos apstākļus, lai latviešiem nedzimtu bērni: 18 tūkstoši latviešu bērnu katru gadu neapmeklētu skolu un latviešu skaits ik gadu samazinātos par kādiem 15 - 16 tūkstošiem. Tas ir genocīds (atbilst 1948.g. 9.decembra Konvencijas par genocīda novēršanu un sodīšanu par to, 2.panta "c" un "d" apakšpunktiem).

Nav apstrīdams fakts, ka 1991.gada 4.maija Republika ir formāli neatkarīga valsts, kas ir starptautiski atzīta. Tie uzdevumi, kas jāatrisina, lai atjaunotu 1918.gada 18.novembra proklamēto Latvijas valsti ir tās iekšējā lieta. šos jautājumus risināt ir tiesības tikai tai Latvijas iedzīvotāju dalai, kas ir bijuši Latvijas valsts pavalstnieki līdz 1940.gada 17.jūnijam un viņu pēcnācējiem. Ārvalstnieku un bezvalstnieku jebkuras aktivitātes šo jautājumu risināšanā ir iejaukšanās suverēnas valsts iekšējās lietās. Sevišķi centīgi iejaucās Latvijas iekšējās lietās bijušais EDSO komisārs Van der Stūls un Baltijas jūras valstu padomes (BJVP) komisārs O.Espersens un komisārs Eiropas paplašināšanās jautājumos G.Ferhoigens EDSO emisāru klātbūtne pasaules "karstajos punktos" nav līdz šim laikam atrisinājusi nevienu problēmu. Gluži otrādi. Tur, kur parādās šie starptautiskie žandarmi konflikti uzliesmo ar jaunu sparu. Latvijas Nacionālā fronte (LNF) darīs visu iespējamo, lai neitralizētu šo "nāves enģelu' graujošo darbību Latvijā.

Latvijas Nacionālās frontes mērkis un uzdevumi:

LNF mērķis - 1918.gada 18.novembrī proklamētās un 1940.gadā okupācijas rezultātā likvidētās Latvijas valsts atjaunošana.

Šā mērķa sasniegšanai jārealizē sekojoši uzdevumi:

1. Jāsasauc Satversmes atjaunošanas sapulce, kurai jāatjauno 1922.gada 15.februāra valsts pamatlikums- Latvijas Republikas Satversme atbilstoši tās burtam un garam:

a) atjaunot 1919.gada 23.augusta Latvijas Pavalstniecības likumu; tā rezultātā tiesības vēlēt būtu tikai pavalstniekiem un to pēcnācējiem, neatkarīgi no nacionālās piederības;

b) izsludināt visu Latvijas pavalstnieku vēlēta Latvijas valsts Prezidenta vēlēšanas pēc mažoritārās vēlēšanu sistēmas;

- c) izsludināt jaunas Latvijas valsts Saeimas un pašvaldību vēlēšanas pēc mažoritārās vēlēšanu sistēmas.
- 2. Atjaunot Latvijas valsts heraldiku, atbilstoši 1921.gada apstiprinātajiem etaloniem.
- 3. Likvidēt Latvijas okupācijas radītās sekas. Pārtraukt valdošā režīma atbalstīto Latvijas kolonizācijas procesu un likvidēt tā radītās sekas, veicot tūlītēju dekolonizāciju.
- 4. Bez vilcināšanās realizēt deboļševizācijas procesu valstī, pasludinot komunisma ideoloģiju ārpus likuma. Pamatojoties uz 1948.gada 9.decembra Konvenciju par genocīda novēršanu un sodīšanu par to, saukt pie atbildības bijušās Latvijas Komunistiskās partijas amatpersonas par genocīda pastrādāšanu pret latviešu tautu.
- 5. Pamatojoties uz 1948.gada 9.decembra Konvencijas par genocīda novēršanu un sodīšanu par to 1.pantu un 2.pantu "c" un "d" apakšpunktiem, saukt pie atbildības amatpersonas, kuras vainīgas genocīda pastrādāšanā LR laikā no 1991. - 2001.gadam.

Latvijas Nacionālās frontes ideoloģiskā bāze

Latvijas Nacionālā fronte nodibināta 1997.gada 27.decembrī kā ārpus politiskiem grupējumiem esoša latviešu nacionālistu un citu patriotiski noskanotu latviešu, to atbalstītāju pavalstnieku organizācija. LNF ideoloģiskā bāze nacionālisms, kam nav nekā kopēja ar fa□ismu. Latviešu nacionālisms tā ir dziļa cieņa pret savu tautu, tās desmit tūkstošgadīgo vēsturi, kultūru un to valsti, ko izcīnīja mūsu tēvi un vectēvi gadsimta sākumā.

Kritiskajos brīžos, kad apdraudēts valstiskums, tautas turpmākā eksistence un attīstība - tā vienmēr ir pievērsusies nacionālajām idejām. Tā tas bija visu Atmodu laikā. Tauta, kuras ideoloģija balstīta uz nacionālismu, nav uzvarama. Spilgts piemērs tam ir mazās čečenu tautas uzvara pirmajā karā ar Krieviju. Arī otrajā karā Krie-

vija nespēj gūt uzvaru pār Čečeniju, jo tautu uzvarēt nevar.

Divi izcili 20.gadsimta britu vēsturnieki Leviss Namīrs un Alans Teilors teikuši: "Nacionālisms Austrumeiroā sakaus visu, arī komunismu, protams, arī demokrātiju." Tā kā Latvijā demokrātijas vietā ir partokrātija, demokrātijas sagraušana Latvijai nedraud. Nevar sagraut to kā nav.

Latvijas Nacionālās frontes stratēģija un taktika

Lai LNF vienmēr varētu pārstāvēt Latvijas pavalstnieku intereses un neviens nevarētu ar to manipulēt, tā neiekļausies politiskajos grupējumos un neintegrēsies valsts varas pārvaldes institūcijās

Valstī pastāvot konstitucionālai iekārtai. LNF cīņā par varu tieši nepiedalīsies. Tā savu ietekmi veidos virzot un atbalstot to spēku nākšanu pie varas un darbību, kas realizēs LNF mērķus. Tikai pie šādiem nosacījumiem LNF kalpos neierobežoti ilgu laiku par garantu tam, lai Latvijas valsts suverenā vara nemainīgi paliktu Latvijas pavalstnieku rokās.

Valdošais režīms, organizējot pašvaldību un Saeimas vēlēšanas, pārkāpjot LR 1922.g. 15.februāra Satversmi, Latvijā pie varas nonāca antikonstitucionālā ceļā.

Tāda ir šī brīža situācija. Atbilstoša būs arī LNF taktika.

Izvirzītā mērķa sasniegšanai LNF izmantos tikai demokrātiskās cīņas metodes. Ja pret organizāciju, vai pret tās atseviškiem dalībniekiem tiks pielietotas represijas, LNF reakcija būs adekvāta. Ja Latvijas Republikas varas struktūras sāks ierobežot LNF demokrātiskās cīnas formas - organizācija izmantos citas cīņas metodes.

Latvijas Nacionālās frontes aicināiums

Latvijas Nacionālā fronte (LNF) aicina visus nacionāli patriotiskos spēkus, visus pavalstniekus un tos, kas vēlas par tādiem kļūt, apvienoties kopīgai cīņai zem Latvijas Nacionālās frontes karoga par tiem ideāliem, kas formulēti Latvijas Nacionālās frontes programmās. Tikai kopīga, labi koordinēta, radikāla, uz nacionālisma ideoloģiju balstīta rīcība bez bruņotas konfrontācijas, demokrātiskā ceļā pārtrauks šo desmit gadus ieilgušo murgu un atkal atgriezīs tautai ticību nākot nei, izraus to no apātijas, kādā to noveda šajos gados pie varas esošie tautas kangari.

Mūsu nākotne ir mūsu pašu rokās. Par to ir jācīnās. Tauta. kas gatava nest upurus, lai aizstāvētu sevi un valsti, bojā neies.

Latvieši un citi LNF atbalstītāji: jūras un zemes arāji, materiālo vērtību radītāji, ierēdņi, pensionāri, bezdarbnieki un studējošā jau-

Kļūstiet par Latvijas Nacionālās frontes atbalstītājiem. Mēs uzvarēsim! Latvija īsā laikā atkal kļūs plaukstoša, demokrātiska

priekšā. Tāpēc aicinām Latvijas Valsts prezidenti Vairu Vīķi – Freibergu, Saeimas priekšsēdētāju Jāni Straumi, Ministru prezidentu Andri Bērziņu, valdības locekļus, deputātus neizdarīt jaunus noziegumus pret latviešu tautu, un nekavējoties sākt iepriekš veikto smago starptautisko kriminālnoziegumu – okupācijas, kolonizācijas un

rā lasiet par Pensionāru federācijas priekšsēdētāja Jāņa Porieša un Vitas Ņikitinas telefonsarunu.

"NEVIENAM MĒS LATVIJU NEDODAM!"

Pagājušā gada pavasarī apgāds Vieda" izsludināja radošo darbu konkursu jauniešiem, kura rezultātā tapa grāmata "Nevienam mēs Latviju nedodam". Tā Latvijas sabiedrībā izraisīja lielu rezonansi, kuras atbalsis pāršalca visu pasauli, paužot latviešu tautas gribu pašiem būt noteicējiem

Tomass Kārlails

VARONĪGUMS

VAROŅU KULTS UN

Cilvēces vēsturē varonīguma

pilni laiki mijas ar pelēkām, node-

vības un gļēvulības pilnām die-

nām. Latviešu tautai ir pienācis

pēdējais brīdis, lai atkal pierādī-

tu savu garaspēku un sarautu va-

žas, kurās tā saslēgta. Katra va-

ronīga darbība sākas ar varonīgu

VAROŅI,

VĒSTURĒ

savā zemē. Šī grāmata aizsāka latviešu tautas garīgo cīnu par pilnīgu atbrīvošanos no apspiedējiem un neatkarīgas latviešu valsts atjaunošanu.

"Mūsu senči par Latviju ir lējuši sviedrus un asinis gadu simtiem, lai arī turpmāk šeit būtu šī skaistā zeme, kur latviešiem dzīvot, strādāt un kopt savu kultūru. Taču latviešu nācija vēl nekad nav bijusi tik apdraudētā stāvoklī kā tagad, kaut arī formāli neatkarība

Gandrīz uz katra soļa Latvijā nākas sastapties ar 700 000 kolonistu. Latvijā - vienīgajā vietā uz pasaules, kur latvieši var pastāvēt, - mēs vairs esam tikai 55 procenti (un cik no tiem vēl ir latvieša vārda cienīgi?). Tas nozīmē, ka **ir** pienācis laiks sākt atbrīvoties no šī Latvijas "vēža" vai arī tas atbrīvosies no mums.

Mūsu pusē ir taisnība (arī starptautisko tiesību normas). Mums ir pienākums Dieva priekšā īstenot Latvijas atbrīvošanu, jo neviens cits to mūsu vietā nedarīs.

Ar šo cīņu mēs varam pierādīt savas tautas tiesības uz pastāvēšanu pasaulē." Tā raksta grāmatas autori.

domu audzēšanu sevī. Šī grāmata, kuru latviski tulkojusi Zenta Maurina, pirmās Latvijas Republikas laikā piedzīvojusi divus izdevumus, tieši šajā brīdī atkal meklē ceļu pie saviem lasītājiem. Šis darbs, kas pieskaitāms literatūras klasikai, iedvesmos katru sirdi, sniedzot gaismas dzirkstis no cilvēces lielo ģēniju gudrības krātuvēm. Dante, Luters, Napoleons tie ir tikai daži no dižgariem, par kuriem iedvesmojošā veidā stāsta viens no ievērojamākajiem cilvēkiem, kas 19.gadsimtā dzīvojis Anglijā - Tomass Kārlails.

'Mēs nevaram aplūkot lielu vīru - kaut arī mēs to darītu tikai pavirši – , neko no viņa negūdami. Viņš ir gaismas mūžīgais avots, un ir labi un auglīgi būt viņa tuvumā. Viņš ir gaisma, kas iznīcina un iznīcinājis pasaules tumsu, un nevis kā mākslīgi degta lampa, bet ka dabisks zvaigznājs, kas mirdz, debesu žēlastības aizdedzināts, kā plūstošas gaismas avots, - es saku - iedzimtās, pirmatnējās atziņas, vīrišķīguma un cēlas varondrosmes avots, kura tuvumā visi cilvēki jūtas labi. Jums nekas nebūs pretī kādu laiku pavadīt tādā sabiedrībā, vienalga, ar kādiem noteikumiem."

Neparasta vēsturiska personība - indiešu tautas brīvības cīnītājs Mahātma Gandijs franču rakstnieka, laikabiedra Romēna Rolāna skatījumā. Viņš cilvēcei parādīja veidu, kā nevardarbīgā ceļā atbrīvot savu tautu no koloniālās atkarības. Darbā atklāti ne tikai fakti no viņa dzīves, bet arī izsmeloši stāstīts par filozofiju, kas indiešu tautai dāvāja uzvaru pār saviem paverdzinātājiem angļu kolonistiem. 'Ja mana ticība kvēlos spoža, un es ceru, ka tas tā būs pat tad, ja man nāksies stāvēt vienam, es būšu dzīvs pat kauzrunasu jus. grāmata lai ir kā drosmes pilns uzmundrinājums katram, kurš, pēc aiziešanas no šīs saules, vēlas atstāt aiz sevis ko vairāk par novalkātu drānu kārtu!

Romēns Rolāns MAHĀTMA GANDIJS

Zvanot pa tālruni 9006789 jūs ziedosit vienu latu laikrakstam *DDD*

Nākamajā numurā lasiet

- Intervijas ar Saeimas deputātiem par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju
- Vēstules Romas Pāvestam Jānim Pāvilam II
- Kā dzīvosim bez okupantiem?
- Citi temati

OKUPANTIEM PENSIJAS NEPIENĀKAS!

◀ 4. lpp.

Varam vēl uzskaitīt, cik lielas summas mēs maksājam šo nelegālo imigrantu pēcnācēju skolu uzturēšanai no budžeta līdzekliem tā vietā, lai viņi paši organizētu sev privātskolas (kā tas notiek visā civilizētajā pasaulē), kas nestu mūsu valstij peļņu, vai vēl labāk – brauktu uz savu etnisko dzimteni un tur ērti un netraucēti iekārtotos? Cik zināms no oficiāliem avotiem, 2000.gadā krievvalodīgo iekarotāju izglītošanai no valsts budžeta tika iztērēti aptuveni 230 miljoni latu! 2001.gadā no janvāra līdz novembrim krievvalodīgo skolām tika pieškirti gandrīz 143 813 500 Ls! Aptuveni rēķinot iegūstam, ka 10 gadu laikā esam atrāvuši saviem bērniem turpat 2,5 miljardus latu! Kā redzams, šīm summām ir tendence

Tikpat satriecoši milzīgas naudas summas, kas svārstās atkarībā no ieslodzīto skaita, tiek tērētas krievvalodīgo okupantu ieslodzīto uzturēšanai (apmēram 212 256 Ls gadā – aprēķināts pēc 2001.g. oficiālās statistikas sniegtajiem datiem; sanāk, ka 10 "neatkarības" gados tas sastāda aptuveni 2 122 560 Ls) tā vietā, lai pieņemtu likumu, kas paredzētu izsūtīt no Latvijas visus kolonistu un okupantu noziedzniekus, lai lielā māte Krievija pati parūpētos par saviem likteņa pabērniem. Arī šajā jautājumā varam ņemt palīgā starptautisko pieredzi.

Ar neapbruņotu aci redzams, ka atteikdamies uzturēt okupan-

tu pensionārus, skolniekus, noziedzniekus, latviešu tauta 10 gados būtu iekrājusi vismaz 5 miljardus latu, tas ir gandrīz 10 miljardus ASV dolāru. Ja mēs šo summu sadalītu latviešiem ieskaitot bērnus un sirmgalvjus, katram latvietim pienāktos aptuveni 7700 dolāru. Lūk, kur ir aizgājusi mūsu naudiņa! Mūsu varturiem, kuriem tik loti tīk Eiropas Savienības absurdo normu pildīšana, gan drīzāk būtu jāparaugās, kā tur ātri vien tiek ar šīm problēmām galā, nevis vest savu tautu pretī iznīcībai, īstenojot prettiesisko integrācijas politiku, kas arī ir valstii vitāli nepieciešamo naudas līdzekļu noziedzīga šķiešana.

Pienāks laiks, kad visi latviešu tautas un valsts nacionālo bagātību izšķērdētāji - kolaboranti stāsies visas latviešu tautas tiesas boļševizācijas seku likvidēšanu.

Gaidām konstruktīvu atbildi Ar mūsu vēstuli un Jūsu atbildi iepazīstināsim latviešu tautu.

Latviajs Nacionālā fronte

Nākamajā laikraksta numu-